

Legea nr. 292/2011

publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, Nr. 905, din 20 decembrie 2011

LEGEA - asistentei sociale -

Parlamentul Romaniei adopta prezenta lege

CAPITOLUL I

Dispozitii generale

Art. 1. - Prezenta lege reglementeaza cadrul general de organizare, functionare si finantare a sistemului ational de asistenta sociala in Romania.

Art. 2. - **(1)** Sistemul national de asistenta sociala reprezinta ansamblul de institutii, masuri si actiuni prin are statul, reprezentat de autoritatile administratiei publice centrale si locale, precum si societatea civila intervin pentru prevenirea, limitarea sau inlaturarea efectelor temporare ori permanente ale situatiilor care pot genera marginalizarea sau excluziunea sociala a persoanei, familiei, grupurilor ori comunitatilor

(2) Sistemul national de asistenta sociala intervine subsidiar sau, dupa caz, complementar sistemelor de asigurari sociale si se compune din sistemul de beneficii de asistenta sociala si sistemul de servicii sociale

(3) Asistenta sociala, prin masurile si actiunile specifice, are drept scop dezvoltarea capacitatilor individuale, de grup sau colective pentru asigurarea nevoilor sociale, cresterea calitatii vietii si promovarea principiilor de coeziune si incluziune sociala

(4) Masurile si actiunile de asistenta sociala se realizeaza astfel incat:

- a)** beneficiile de asistenta sociala si serviciile sociale sa constituie un pachet unitar de masuri corelate si complementare;
- b)** serviciile sociale sa primeze fata de beneficiile de asistenta sociala, in cazul in care costul acestora si impactul asupra beneficiarilor este similar;
- c)** sa fie evaluate periodic din punctul de vedere al eficacitatii si eficientei lor pentru a fi permanent adaptate si ajustate la nevoile reale ale beneficiarilor;
- d)** sa contribuie la insertia pe piata muncii a beneficiarilor;
- e)** sa previna si sa limiteze orice forma de dependenta fata de ajutorul acordat de stat sau de comunitate

(5) Beneficiile de asistenta sociala si serviciile sociale sunt reglementate prin legi speciale.

Art. 3. - **(1)** Responsabilitatea privind dezvoltarea propriilor capacitati de integrare sociala si implicarea activa in solutionarea situatiilor de dificultate revine fiecarei persoane, precum si familiei acesteia, autoritatile statului intervenind prin crearea de oportunitati egale si, in subsidiar, prin acordarea de beneficii de asistenta sociala si servicii sociale adecvate

(2) Statul, prin autoritatile administratiei publice centrale si locale, isi asuma responsabilitatea de realizare a masurilor si actiunilor prevazute in actele normative privind beneficiile de asistenta sociala si serviciile sociale

(3) Statul, prin politicile publice din domeniul serviciilor sociale, contribuie la promovarea, respectarea si garantarea drepturilor beneficiarilor la o viata independenta, implinita si demna, precum si la facilitarea participarii acestora la viata sociala, economica, politica si culturala

(4) Autoritățile administrației publice centrale asigură elaborarea cadrului legislativ în domeniul asistenței sociale, pentru susținerea categoriilor defavorizate, combaterea sărăciei și a riscului de excludere socială, dezvoltarea politicilor de susținere a familiei pe parcursul întregului ciclu de viață a membrilor acesteia, precum și transferul către autoritățile administrației publice locale și societatea civilă, inclusiv către instituțiile de cult recunoscute de lege, a atribuțiilor și mijloacelor financiare necesare acțiunilor de asistență socială, prevăzute prin legile speciale.

Art. 4. - (1) Toti cetățenii români care se află pe teritoriul României, au domiciliul sau reședința în România, cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, ai Spațiului Economic European și cetățenii Confederației Elvețiene, precum și străinii și apatrizii care au domiciliul sau reședința în România au dreptul la asistență socială, în condițiile legislației române, precum și ale reglementărilor Uniunii Europene și ale acordurilor și tratatelor la care România este parte

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) au dreptul de a fi informate asupra conținutului și modalităților de acordare a măsurilor și acțiunilor de asistență socială

(3) Dreptul la asistență socială se acordă la cerere sau din oficiu, după caz, în conformitate cu prevederile legii.

Art. 5. - Sistemul național de asistență socială se întemeiază pe următoarele valori și principii generale:

a) solidaritatea socială, potrivit căreia întreaga comunitate participă la sprijinirea persoanelor vulnerabile care necesită suport și măsuri de protecție socială pentru depășirea sau limitarea unor situații de dificultate, în scopul asigurării incluziunii sociale a acestei categorii de populație;

b) subsidiaritatea, potrivit căreia, în situația în care persoana sau familia nu își poate asigura integral nevoile sociale, intervin colectivitatea locală și structurile ei asociative și, complementar, statul;

c) universalitatea, potrivit căreia fiecare persoană are dreptul la asistență socială, în condițiile prevăzute de lege;

d) respectarea demnității umane, potrivit căreia fiecărei persoane îi este garantată dezvoltarea liberă și deplină a personalității, îi sunt respectate statutul individual și social și dreptul la intimitate și protecție împotriva oricărui abuz fizic, psihic, intelectual, politic sau economic;

e) abordarea individuală, potrivit căreia măsurile de asistență socială trebuie adaptate situației particulare de viață a fiecărui individ; acest principiu ia în considerare caracterul și cauza unor situații de urgență care pot afecta abilitățile individuale, condiția fizică și mentală, precum și nivelul de integrare socială a persoanei; suportul adresat situației de dificultate individuală constă inclusiv în măsuri de susținere adresate membrilor familiei beneficiarului;

f) parteneriatul, potrivit căruia autoritățile publice centrale și locale, instituțiile publice și private, organizațiile neguvernamentale, instituțiile de cult recunoscute de lege, precum și membrii comunității stabilesc obiective comune, conlucrează și mobilizează toate resursele necesare pentru asigurarea unor condiții de viață decente și demne pentru persoanele vulnerabile;

g) participarea beneficiarilor, potrivit căreia beneficiarii participă la formularea și implementarea politicilor cu impact direct asupra lor, la realizarea programelor individualizate de suport social și se implică activ în viața comunității, prin intermediul formelor de asociere sau direct, prin activități voluntare desfășurate în folosul persoanelor vulnerabile;

h) transparența, potrivit căreia se asigură creșterea gradului de responsabilitate a administrației publice centrale și locale față de cetățean, precum și stimularea participării active a beneficiarilor la procesul de luare a deciziilor;

i) nediscriminarea, potrivit căreia persoanele vulnerabile beneficiază de măsuri și acțiuni de protecție socială fără restricție sau preferință față de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, categorie socială, opinie, sex ori orientare sexuală, vârstă, apartenență politică, dizabilitate, boala cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată;

j) eficacitatea, potrivit căreia utilizarea resurselor publice are în vedere îndeplinirea obiectivelor programate pentru fiecare dintre activități și obținerea celui mai bun rezultat în raport cu efectul proiectat;

k) eficiența, potrivit căreia utilizarea resurselor publice are la bază respectarea celui mai bun raport cost-beneficiu;

- l)** respectarea dreptului la autodeterminare, potrivit careia fiecare persoana are dreptul de a face propriile alegeri, indiferent de valorile sale sociale, asigurandu-se ca aceasta nu ameninta drepturile sau interesele legitime ale celorlalti;
- m)** activizarea, potrivit careia masurile de asistenta sociala au ca obiectiv final incurajarea ocuparii, in scopul integrarii/reintegrarii sociale si cresterii calitatii vietii persoanei, si intarirea nucleului familial;
- n)** caracterul unic al dreptului la beneficiile de asistenta sociala, potrivit caruia pentru aceeasi nevoie sau situatie de risc social se poate acorda un singur beneficiu de acelasi tip;
- o)** proximitatea, potrivit careia serviciile sunt organizate cat mai aproape de beneficiar, pentru facilitarea accesului si mentinerea persoanei cat mai mult posibil in propriul mediu de viata;
- p)** complementaritatea si abordarea integrata, potrivit carora, pentru asigurarea intregului potential de functionare sociala a persoanei ca membru deplin al familiei, comunitatii si societatii, serviciile sociale trebuie corelate cu toate nevoile beneficiarului si acordate integrat cu o gama larga de masuri si servicii din domeniul economic, educational, de sanatate, cultural etc.;
- q)** concurenta si competitivitatea, potrivit carora furnizorii de servicii sociale publici si privati trebuie sa se preocupe permanent de cresterea calitatii serviciilor acordate si sa beneficieze de tratament egal pe piata serviciilor sociale;
- r)** egalitatea de sanse, potrivit careia beneficiarii, fara niciun fel de discriminare, au acces in mod egal la oportunitatile de implinire si dezvoltare personala, dar si la masurile si actiunile de protectie sociala;
- s)** confidentialitatea, potrivit careia, pentru respectarea vietii private, beneficiarii au dreptul la pastrarea confidentialitatii asupra datelor personale si informatiilor referitoare la viata privata si situatia de dificultate in care se afla;
- t)** echitatea, potrivit careia toate persoanele care dispun de resurse socioeconomice similare, pentru aceleasi tipuri de nevoi, beneficiaza de drepturi sociale egale;
- u)** focalizarea, potrivit careia beneficiile de asistenta sociala si serviciile sociale se adreseaza celor mai vulnerabile categorii de persoane si se acorda in functie de veniturile si bunurile acestora;
- v)** dreptul la libera alegere a furnizorului de servicii, potrivit caruia beneficiarul sau reprezentantul legal al acestuia are dreptul de a alege liber dintre furnizorii acreditati.

Art. 6. - In sensul prezentei legi, termenii si expresiile de mai jos au urmatoarea semnificatie:

- a)** acreditarea reprezinta un proces de certificare a indeplinirii de catre furnizori si serviciile sociale acordate a criteriilor, indicatorilor, precum si a standardelor de calitate reglementate pentru fiecare tip de serviciu;
- b)** ancheta sociala este o metoda de investigatie intemeiata pe diferite tehnici de culegere si de prelucrare a informatiei, in scopul analizei situatiei sociale si economice a persoanelor, familiilor, grupurilor sau comunitatilor;
- c)** beneficiile de asistenta sociala sunt masuri de redistribuire financiara/materiala destinate persoanelor sau familiilor care intrunesc conditiile de eligibilitate prevazute de lege;
- d)** beneficiarul reprezinta persoana care primeste beneficii de asistenta sociala si/sau, dupa caz, servicii sociale;
- e)** comunitatea locala reprezinta membrii organizati ai colectivitatii locale, formele de asociere a acestora, institutiile administratiei publice locale, precum si alte institutii si servicii publice ori private de interes local;
- f)** contractarea serviciilor sociale reprezinta procedura de achizitionare/concesionare a serviciilor sociale, in baza unui contract, incheiat in conditiile legii, de catre autoritatile administratiei publice locale;
- g)** deficianta este consecinta pierderii sau a unei anormalitati a structurii corpului ori a unei functii fiziologice;
- h)** dizabilitatea este termenul generic pentru afectari, limitari ale activitatii si restrictii in participare, in contextul interactiunii dintre individul care are o problema de sanatate si factorii contextuali in care se regaseste, respectiv factorii de mediu si personali;
- i)** costul standard reprezinta suma minima aferenta cheltuielilor anuale necesare furnizarii serviciilor sociale, calculata pentru un beneficiar/tipuri de servicii sociale, potrivit standardelor minime de calitate si/sau altor criterii prevazute de lege. In legislatia actuala se utilizeaza ca termen echivalent standardul minim de cost;
- j)** dezvoltarea comunitara reprezinta procesul prin care o comunitate isi identifica anumite probleme prioritare, se implica si coopereaza in rezolvarea lor, folosind preponderent resurse interne;
- k)** domiciliul reprezinta adresa la care persoana declara ca are locuinta principala, trecuta si in documentul de identitate al persoanei;

- l)** economia sociala reprezinta un sector ce cuprinde activitati economice care, in subsidiar si cu conditia mentinerii performantei economice, includ obiective de tip social;
- m)** eligibilitatea reprezinta setul de conditii obligatorii care trebuie sa fie indeplinite de catre potentialul beneficiar pentru a putea fi selectat in vederea acordarii beneficiilor de asistenta sociala si serviciilor sociale;
- n)** gazduirea reprezinta asigurarea de catre institutiile furnizoare de servicii sociale a conditiilor de locuit si odihna pe o perioada mai mare de 24 de ore;
- o)** gospodaria reprezinta unitatea formata din mai multe familii si/sau persoane care locuiesc impreuna, contribuie impreuna la achizitionarea sau realizarea unor bunuri si a unor venituri din valorificarea acestora ori la consumul lor;
- p)** grupul vulnerabil desemneaza persoane sau familii care sunt in risc de a-si pierde capacitatea de satisfacere a nevoilor zilnice de trai din cauza unor situatii de boala, dizabilitate, saracie, dependenta de droguri sau de alcool ori a altor situatii care conduc la vulnerabilitate economica si sociala;
- q)** incapacitatea reprezinta reducerea partiala ori totala a posibilitatii de a realiza o activitate motrica, cognitiva sau un comportament;
- r)** invaliditatea este o notiune medico-juridica ce exprima statutul particular al unei persoane care are limitata capacitatea de munca si este asigurata in sistemul public de pensii si care beneficiaza de drepturi conform legii;
- s)** ingrijitorul formal este persoana calificata, certificata profesional, care asigura ingrijirea personala, respectiv ajutorul pentru efectuarea activitatilor de baza si instrumentale ale vietii zilnice de catre persoana care si-a pierdut autonomia functionala; s) ingrijitorul informal este persoana necalificata, membru al familiei, ruda sau orice alta persoana, care asigura ingrijirea personala, respectiv ajutorul pentru efectuarea activitatilor de baza si instrumentale ale vietii zilnice de catre persoana care si-a pierdut autonomia functionala;
- t)** locuirea reprezinta faptul de a trai pe raza unei unitati administrativ-teritoriale fara a detine o locuinta principala sau secundara; t) managementul serviciilor sociale reprezinta gestionarea de catre conducerea desemnata legal a activitatilor si resurselor materiale, umane si financiare ale serviciului/institutiei/unitatii de asistenta sociala;
- u)** managementul de caz reprezinta o metoda de coordonare si integrare a tuturor activitatilor destinate grupurilor vulnerabile, de organizare si gestionare a masurilor de asistenta sociala specifice, realizate de catre asistentii sociali si/sau diferiti specialisti, in acord cu obiectivele stabilite in planurile de interventie;
- v)** mediul social de viata reprezinta ansamblul conditiilor de trai in familie si/sau gospodarie, al relatiilor sociale personale, inclusiv mediul in care persoana lucreaza, este educata si isi desfasoara activitatile sociale obisnuite;
- w)** nevoia sociala reprezinta ansamblul de cerinte indispensabile fiecarei persoane pentru asigurarea conditiilor strict necesare de viata, in vederea asigurarii participarii sociale sau, dupa caz, a integrarii sociale;
- x)** nevoia speciala reprezinta ansamblul de cerinte indispensabile pentru asigurarea integrarii sociale a persoanelor care, din cauza afectiunilor de sanatate, genetice sau dobandite pe parcursul vietii, prezinta o dizabilitate, precum si a persoanelor care, din diverse motive de natura sociala, sunt dezavantajate in dezvoltarea personala;
- y)** planul individualizat de asistenta si ingrijire este documentul elaborat de o echipa multidisciplinara cu participarea beneficiarului/reprezentantului sau legal, in care sunt precizate serviciile furnizate beneficiarului;
- z)** persoanele fara adpost reprezinta o categorie sociala formata din persoane singure ori familii care, din motive singulare sau cumulate de ordin social, medical, financiar-economic, juridic ori din cauza unor situatii de forta majora, traiesc in strada, locuiesc temporar la prieteni sau cunoscuti, se afla in incapacitate de a sustine o locuinta in regim de inchiriere ori sunt in risc de evacuare, se afla in institutii sau penitenciare de unde urmeaza ca, in termen de 2 luni, sa fie externate, respectiv eliberate si nu au domiciliu ori resedinta; aa) persoanele cu dizabilitati reprezinta acele persoane care au deficiente fizice, mentale, intelectuale sau senzoriale de durata, deficiente care, in interactiune cu diverse bariere, pot ingradi participarea deplina si efectiva a persoanelor in societate, in conditii de egalitate cu ceilalti; bb) persoanele varstnice sunt persoanele care au implinit varsta de 65 de ani; cc) procesul de incluziune sociala reprezinta ansamblul de masuri si actiuni multidimensionale din domeniile protectiei sociale, ocuparii fortei de munca, locuirii, educatiei, sanatatii, informarii-comunicarii, mobilitatii, securitatii, justitiei si culturii, destinate combaterii excluziunii sociale si asigurarii participarii active a persoanelor la toate aspectele economice,

sociale, culturale si politice ale societatii; dd) procesul de integrare sociala reprezinta interactiunea dintre individ sau grup si mediul social, prin intermediul careia se realizeaza un echilibru functional al partilor; ee) protectia sociala se defineste in contextul principiilor, valorilor si traditiilor ce guverneaza relatiile sociale dintre indivizi, grupuri, comunitati si institutii in statele Uniunii Europene si reprezinta un ansamblu de masuri si actiuni care au ca scop asigurarea unui anumit nivel de bunastare si securitate sociala pentru intreaga populatie si in mod special pentru anumite grupuri sociale. Protectia sociala cuprinde doua componente de baza: asigurarile sociale in sistem contributiv si asistenta sociala noncontributiva; ff) protectia speciala a copilului se defineste ca fiind ansamblul de beneficii de asistenta sociala si servicii sociale, precum si programe, masuri si actiuni complementare destinate ingrijirii si dezvoltarii copilului lipsit, temporar sau definitiv, de ocrotirea parintilor ori a copilului care nu poate fi lasat in grija acestora, in vederea protejarii intereselor sale; gg) resedinta reprezinta adresa la care persoana fizica declara ca are locuinta secundara, alta decat cea de domiciliu; hh) saracia reprezinta starea unei/unui persoane/familii/grup/comunitati manifestata prin lipsa resurselor strict necesare cumpararii bunurilor si serviciilor considerate a asigura nivelul minim de trai intr-o anumita perioada de timp, raportat la conditiile socioeconomice ale societatii. Pragul de saracie reprezinta cuantificarea resurselor, iar standardele utilizate pentru stabilirea acestuia sunt influentate de nivelul general al costului vietii, precum si de specificul politicilor sociale adoptate; ii) serviciile comunitare sunt serviciile sociale organizate intr-o unitate administrativ-teritoriala organizata la nivel de comuna, oras, municipiu si privesc serviciile acordate la domiciliu si in centre de zi, precum si serviciile rezidentiale adresate exclusiv cetatenilor din unitatea administrativ-teritoriala respectiva; sunt similare cu serviciile sociale acordate in comunitate; jj) situatia de dificultate este situatia in care se afla o persoana care, la un moment dat, pe parcursul ciclului de viata, din cauze socioeconomice, de sanatate si/sau care rezulta din mediul social de viata dezavantajat, si-a pierdut sau limitat propriile capacitati de integrare sociala; in situatia de dificultate se pot afla familii, grupuri de persoane si comunitati, ca urmare a afectarii majoritatii membrilor lor; kk) societatea civila este formata din persoane asociate sub diferite forme, pe baza unor interese comune, si care isi dedica timpul, cunostintele si experienta pentru a-si promova si apara drepturile si interesele; formele asociative pot fi, in principal, asociatii si fundatii, organizatii sindicale si patronale, organizatii culturale si de cult, precum si grupuri comunitare informale; ll) standardul de cost este costul minim aferent cheltuielilor anuale necesare furnizarii serviciilor sociale, calculat pentru un beneficiar pe tipuri de servicii sociale, potrivit standardelor minime de calitate si/sau altor criterii prevazute de lege; mm) standardul minim de calitate este un set de criterii aprobate prin acte normative obligatorii la nivel national a caror aplicare asigura un nivel minim acceptabil de performanta al procesului de furnizare a serviciilor sociale; nn) structurile comunitare consultative reprezinta asocierea formala sau informala a unor oameni de afaceri locali, preoti, cadre didactice, medici, consilieri locali, politisti, alti membri ai comunitatii, in vederea sprijinirii autoritatilor administratiei publice locale si furnizorilor de servicii sociale in solutionarea nevoilor de servicii sociale ale comunitatii; oo) testarea mijloacelor de existenta a potentialilor beneficiari de servicii sociale reprezinta procedura de evaluare a veniturilor realizate si a bunurilor mobile si imobile detinute de persoana sau familie, necesare acoperirii nevoilor de consum ale acestora; pp) venitul reprezinta totalitatea sumelor pe care persoana sau membrii familiei le realizeaza/primesc ca urmare a unei activitati salarizate, independente sau agricole, asa cum sunt acestea definite de Codul fiscal, din valorificarea, folosirea, cedarea unor bunuri aflate in proprietate, precum si cele care provin din drepturi de asigurari sociale de stat, asigurari de somaj, asistenta sociala, obligatii legale de intretinere, alte indemnizatii, alocatii si ajutoare cu caracter permanent ori create legale; qq) victima traficului de persoane reprezinta persoana fizica, subiect pasiv al faptelor de amenintare, violenta sau al altor forme de constrangere, rapire, fraudă, inselaciune si abuz de autoritate, indiferent daca participa sau nu in procesul penal in calitate de parte vatamata; rr) violenta in familie se refera la orice actiune fizica sau verbala, savarsita cu intentie de catre un membru de familie impotriva altui membru al aceleiasi familii, care provoaca o suferinta fizica, psihica, sexuala sau un prejudiciu material.

CAPITOLUL II Sistemul de beneficii de asistenta sociala

SECTIUNEA 1 Definirea si clasificarea beneficiilor de asistenta sociala

Art. 7. - Beneficiile de asistenta sociala reprezinta o forma de suplimentare sau de substituie a veniturilor individuale/familiale obtinute din munca, in vederea asigurarii unui nivel de trai minimal, precum si o forma

de sprijin în scopul promovării incluziunii sociale și creșterii calității vieții anumitor categorii de persoane ale căror drepturi sociale sunt prevăzute expres de lege.

Art. 8. – (1) Beneficiile de asistență socială, în funcție de condițiile de eligibilitate, se clasifică astfel:

- a)** beneficii de asistență socială selective, bazate pe testarea mijloacelor de trai ale persoanei singure sau familiei;
- b)** beneficii de asistență socială universale, acordate fără testarea mijloacelor de trai ale persoanei singure sau familiei;
- c)** beneficii de asistență socială categoriale, acordate pentru anumite categorii de beneficiari, cu sau fără testarea mijloacelor de trai ale persoanei singure ori familiei

(2) Testarea mijloacelor de trai ale persoanei singure sau familiei, prevăzută la alin. (1) lit. a), are în vedere:

- a)** evaluarea veniturilor banesti reprezentate de toate veniturile realizate în țară sau în afara graniței țării, inclusiv cele care provin din drepturi de asigurări sociale de stat, asigurări de somaj, obligații legale de întreținere, indemnizații, alocații, ajutoare cu caracter permanent, alte creanțe legale;
- b)** evaluarea bunurilor și a veniturilor ce pot fi obținute prin valorificarea/utilizarea bunurilor mobile și imobile aflate în proprietate ori folosință

(3) În funcție de scopul și natura lor, beneficiile de asistență socială prevăzute la alin. (1) lit. a) și, după caz, lit. c) se acordă fie doar în baza evaluării veniturilor banesti, fie în baza evaluării cumulate a veniturilor banesti, a bunurilor și a veniturilor ce pot fi obținute prin valorificarea/utilizarea bunurilor mobile și imobile aflate în proprietate ori folosință.

Art. 9. – (1) Beneficiile de asistență socială, în funcție de scopul lor, se clasifică astfel:

- a)** beneficii de asistență socială pentru prevenirea și combaterea sărăciei și riscului de excludere socială;
- b)** beneficii de asistență socială pentru susținerea copilului și familiei;
- c)** beneficii de asistență socială pentru sprijinirea persoanelor cu nevoi speciale;
- d)** beneficii de asistență socială pentru situații deosebite

(2) Beneficiile de asistență socială se acordă în bani sau în natură și cuprind alocații, indemnizații, ajutoare sociale și facilități

(3) Facilitățile prevăzute la alin. (2) se acordă pentru anumite categorii de beneficiari și pot fi:

- a)** facilități reprezentate de asigurarea plății unor contribuții de asigurări sociale și/sau asimilarea unor perioade de contribuție;
- b)** facilități de acces la mediul fizic, informational și comunicational

(4) Facilitățile prevăzute la alin. (3) pot fi completate de facilități fiscale, acordate în condițiile legii

(5) Beneficiile de asistență socială în natură prevăzute la alin. (2) pot fi ajutoare materiale constând în bunuri de folosință personală sau îndelungată și alimentare, acordate individual ori în cadrul unor programe destinate facilitării accesului la educație, sănătate și ocupare

(6) În situația în care persoanele cărora li se acordă beneficiile de asistență socială prevăzute la alin. (1) se încadrează/se reîncadrează în muncă, își reiau activitatea profesională sau încep o activitate pe cont propriu, acestea pot beneficia, după caz, în condițiile prevăzute de legile speciale, de:

- a)** majorări ale beneficiului de asistență socială acordat, dacă se încadrează în condițiile de eligibilitate;
- b)** prelungirea perioadei de acordare a beneficiului de asistență socială cu maximum 3 luni, începând cu luna încadrării în muncă;
- c)** stimulente pentru suplinirea unor servicii sociale;
- d)** alte drepturi prevăzute de lege

(7) Refuzul unui loc de muncă, al participării la cursuri de formare/calificare/recalificare sau la alte măsuri active prevăzute de lege poate conduce, în condițiile prevăzute de legile speciale, la diminuarea cuantumului beneficiului de asistență socială sau la încetarea acestuia și interdicția de acordare a unui nou beneficiu de asistență socială pe o perioadă de timp determinată

(8) Angajatorii care încadrează în munca persoane cărora li se acordă beneficii de asistență socială pot beneficia, în condițiile legii, de facilități fiscale sau de altă natură

(9) Beneficiile de asistență socială finanțate din bugetul de stat și, după caz, din bugetele locale se acordă sub rezerva achitării de către beneficiar a obligațiilor de plată față de bugetul local.

Art. 10. - În funcție de beneficiarul acestora, beneficiile de asistență socială pot avea:

- a)** caracter individual, acordate persoanei singure, unuia sau mai multor membri din familie a căror nevoie identificată constituie o situație particulară și necesită intervenție individualizată;
- b)** caracter familial, acordate pentru creșterea calității vieții în familie și menținerea unui mediu familial propice realizării funcțiilor de bază ale acesteia.

SECȚIUNEA a 2-a Categoriile de beneficii de asistență socială

Art. 11. - Beneficiile de asistență socială pentru prevenirea și combaterea sărăciei și riscului de excludere socială se acordă pe perioade determinate de timp sau pentru situații punctuale și pot cuprinde următoarele categorii principale:

- a)** ajutoare sociale susținute din bugetul de stat, acordate focalizat, pentru categoriile de populație aflate în risc de sărăcie;
- b)** ajutoare sociale comunitare susținute din bugetele locale, acordate focalizat, ca măsuri individuale de suport pentru depășirea unor situații de dificultate temporară;
- c)** ajutoare de urgență susținute din bugetul de stat și/sau din bugetele locale, acordate pentru situații datorate calamităților naturale, incendiilor, accidentelor etc.;
- d)** burse sociale și ajutoare financiare pentru facilitarea accesului la educație, susținute din bugetul de stat și/sau din bugetele locale;
- e)** ajutoare în natură, alimentare și materiale, inclusiv cele acordate în cadrul programelor de sprijin educațional pentru copiii și tinerii proveniți din familii defavorizate, susținute din bugetul de stat și/sau bugetele locale, cum ar fi programe pentru suplimente alimentare, rechizite și alte materiale necesare în procesul de educație;
- f)** ajutorul acordat din bugetul de stat pentru refugiați, precum și persoanelor care au obținut protecție subsidiară în România, în condițiile prevăzute de lege;
- g)** facilități privind utilizarea mijloacelor de transport în comun, accesul la comunicare și informare, precum și alte facilități prevăzute de lege.

Art. 12. - Beneficiile pentru susținerea copilului și a familiei au în vedere nașterea, educația și întreținerea copiilor și cuprind următoarele categorii principale:

- a)** alocații pentru copii;
- b)** alocații pentru copiii lipsiți, temporar sau permanent, de ocrotirea părinților;
- c)** indemnizații pentru creșterea copiilor;
- d)** facilități, în condițiile legii.

Art. 13. – (1) Beneficiile de asistență socială pentru sprijinirea persoanelor cu nevoi speciale se acordă atât pentru asigurarea nevoilor de bază ale vieții, cât și în scopul promovării și garantării exercitării de către acestea a drepturilor și libertăților fundamentale și participării depline la viața societății

(2) Principalele categorii de beneficii de asistență socială pentru sprijinirea persoanelor cu nevoi speciale sunt următoarele:

- a)** alocații pentru persoanele cu dizabilități;
- b)** indemnizații de îngrijire;
- c)** facilități, în condițiile legii.

Art. 14. – (1) Nivelurile, respectiv cuantumul beneficiilor de asistență socială se stabilesc în raport cu indicatorul social de referință, prin aplicarea unui indice social de inserție

(2) Indicatorul social de referință (ISR) reprezintă unitatea exprimată în lei la nivelul căreia se raportează beneficiile de asistență socială, suportate din bugetul de stat, acordate atât în vederea asigurării protecției

persoanelor in cadrul sistemului de asistenta sociala, cat si in vederea stimulării persoanelor beneficiare ale sistemului de asistenta sociala, pentru a se incadra in munca

(3) Valoarea indicatorului social de referinta este cea prevazuta de Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurarilor pentru somaj si stimularea ocuparii fortei de munca, cu modificarile si completarile ulterioare

(4) Indicele social de insertie (ISI) este coeficientul de multiplicare aplicabil indicatorului social de referinta si se stabileste in raport cu tipul de familie, precum si cu scopul beneficiului de asistenta sociala

(5) Nivelul beneficiilor de asistenta sociala cumulate de o persoana singura sau, dupa caz, de o familie nu poate depasi un coeficient raportat la valoarea indicatorului social de referinta. Coeficientul se stabileste anual prin hotarare a Guvernului, in functie de tipul familiei si al beneficiilor de asistenta sociala la care aceasta sau membrii acesteia, respectiv persoana singura au dreptul.

SECTIUNEA a 3-a Administrarea beneficiilor de asistenta sociala

Art. 15. – (1) Statul acorda beneficiile de asistenta sociala prin autoritatile administratiei publice centrale sau locale, in conformitate cu prevederile legislatiei in vigoare in domeniu

(2) Beneficiile de asistenta sociala acordate de autoritatile administratiei publice centrale, direct sau prin institutiile aflate in subordinea acestora, se stabilesc in bani sau in natura si reprezinta masuri financiare destinate asigurarii unui standard minim de viata, sustinerii familiei si copilului, promovarii si garantarii exercitarii de catre persoanele cu nevoi speciale a drepturilor si libertatilor fundamentale

(3) Beneficiile de asistenta sociala acordate de autoritatile administratiei publice locale se stabilesc in bani sau in natura si sunt masuri complementare celor prevazute la alin. (2), sustinute din bugetele locale.

Art. 16. – (1) Dreptul la beneficii de asistenta sociala se acorda la cererea scrisa a persoanei indreptatite, a reprezentantului familiei sau a reprezentantului legal al persoanei indreptatite

(2) Cererea este formularul tipizat care contine date privind componenta familiei, veniturile realizate de membrii acesteia, bunurile detinute, date referitoare la situatia educationala si profesionala a acestora, precum si informatii referitoare la nevoile speciale si situatiile particulare in care acestia se afla

(3) Cererea este insotita in mod obligatoriu de documentele doveditoare privind componenta familiei, veniturile realizate de membrii acesteia sau de persoana singura, precum si de orice alte documente privind situatia membrilor familiei, prevazute de lege

(4) Pentru solicitarea beneficiilor de asistenta sociala finantate din bugetul de stat se utilizeaza un formular unic de cerere. Formularul unic de cerere se stabileste prin hotarare a Guvernului, in termen de 120 de zile de la data intrarii in vigoare a prezentei legi

(5) Pentru beneficiile de asistenta sociala acordate din bugetele locale, autoritatile administratiei publice locale utilizeaza formulare de cerere aprobate prin hotarari ale consiliilor locale.

Art. 17. – (1) Cererea, insotita de documentele justificative, se depune si se inregistreaza la autoritatea administratiei publice locale in a carei raza teritoriala domiciliaza, isi are resedinta sau, dupa caz, locuieste/traieste familia ori persoana singura care solicita unul sau mai multe beneficii de asistenta sociala

(2) Pentru beneficiile de asistenta sociala platite din bugetul de stat, cererea, certificata de primar, se transmite pana pe data de 5 a lunii urmatoare, pentru luna anterioara, la structura sau, dupa caz, la serviciul deconcentrat din subordinea platitorului dreptului, pe baza de borderou, al carui model se stabileste prin hotarare a Guvernului, in termen de 120 de zile de la data intrarii in vigoare a prezentei legi

(3) Verificarea indeplinirii condițiilor de eligibilitate se realizează de către autoritățile administrației publice centrale sau locale, în funcție de tipul și natura beneficiului de asistență socială, pe baza documentelor doveditoare ce însoțesc cererea, a informațiilor furnizate de celelalte baze de date deținute de autorități ale administrației publice centrale și locale, precum și a altor proceduri stabilite de lege

(4) În termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, sistemul informatic integrat va asigura verificarea datelor înscrise în cerere, precum și a altor informații referitoare la solicitant și situația socioeconomică a acestuia

(5) Începând cu data la care se împlinesc 6 luni de la începerea funcționării sistemului informatic integrat, cererea se va putea depune fără a fi necesare documente doveditoare. Acestea se vor prezenta doar la solicitarea expresă a autorităților prevăzute la alin. (1) pentru stabilirea anumitor beneficii de asistență socială prevăzute de lege.

Art. 18. – (1) Soluționarea cererii privind acordarea dreptului se face prin actul administrativ emis de autoritatea administrației publice centrale sau locale

(2) Verificarea indeplinirii de către solicitant a condițiilor de acordare a dreptului se realizează pe baza actelor doveditoare și a informațiilor și procedurilor prevăzute la art. 17 alin. (3)

(3) În situația în care sunt îndeplinite condițiile legale, dreptul la beneficiile de asistență socială se acordă începând cu luna următoare depunerii cererii

(4) Incetarea dreptului se face începând cu luna următoare celei în care nu mai sunt îndeplinite condițiile de eligibilitate

(5) Procedura de înregistrare și soluționare a cererii de acordare a beneficiilor de asistență socială se reglementează prin legi speciale.

Art. 19. - Autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și instituțiile publice furnizează, fără plată, autorităților administrației publice centrale sau locale care asigură beneficiile de asistență socială, date și informații din bazele de date deținute, gestionate sau administrate, necesare pentru realizarea verificărilor prevăzute la art. 17 alin. (3) și art. 18 alin. (2).

Art. 20. – (1) Plata beneficiilor sociale se poate efectua, în funcție de specificul acestora și opțiunea titularului, prin mandat postal, în cont bancar, în tichete sociale sau alta formă de plată, conform legii. Modalitatea de acordare a tichetelor sociale se stabilește prin legile speciale

(2) Plata beneficiilor de asistență socială se efectuează în luna curentă pentru luna anterioară, iar prima plată a acestora se efectuează în termen de maximum 30 de zile de la stabilirea dreptului

(3) În cazul achitării drepturilor de beneficii de asistență socială prin mandat postal sau în cont bancar, ordonatorii principali de credite, ordonatorii secundari/tertiari de credite sau persoanele delegate să îndeplinească această atribuție încheie la nivel național, respectiv local, convenții cu furnizorul de servicii postale, cu respectarea prevederilor legale privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii.

Art. 21. – (1) Pentru achitarea drepturilor se stabilește un comision de transmitere

(2) În cazul achitării drepturilor în cont bancar, comisionul prevăzut la alin. (1) nu poate fi mai mare de 0,1% din drepturile achitate și va fi stabilit prin negociere, între autoritățile administrației publice centrale sau, după caz, locale și unitățile bancare

(3) În cazul achitării drepturilor prin mandat postal, comisionul prevăzut la alin. (1) se calculează prin aplicarea unui coeficient negociabil ce nu poate depăși nivelul stabilit prin legea bugetară anuală

(4) Condițiile de plată și fluxul financiar al plăților se stabilesc prin Convenția încheiată între părți.

SECȚIUNEA a 4-a Notiuni specifice sistemului de beneficii de asistență socială

Art. 22. – (1) Prin familie se înțelege sotul și soția sau sotul, soția și copiii lor necăsătoriti, care au domiciliul ori reședința comună înscrisă în actele de identitate și care gospodăresc împreună

(2) Se consideră familie și frații fără copii, care gospodăresc împreună și au domiciliul sau reședința comună, separat de domiciliul ori reședința părinților

(3) Se asimilează termenului familie, bărbatul și femeia necăsătoriti, cu copiii lor și ai fiecăruia dintre ei, care locuiesc și gospodăresc împreună, dacă aceasta se consemnează în ancheta socială

(4) Familia extinsă desemnează copilul, părinții și rudele acestuia până la gradul IV inclusiv

(5) Termenul familie monoparentală desemnează familia formată din persoana singură și copilul/copiii aflați în întreținere și care locuiesc împreună cu aceasta

(6) Prin persoana singură, se înțelege persoana care se află în una dintre următoarele situații:

a) este necăsătorită;

b) este văduvă;

c) este divorțată;

d) al cărei sot/sotie este declarat/declarată dispărut/disparută prin hotărâre judecătorească;

e) al cărei sot/sotie este arestat/arestată preventiv pe o perioadă mai mare de 30 de zile sau execută o pedeapsă privativă de libertate și nu participă la întreținerea copiilor;

f) nu a împlinit vârsta de 18 ani și se află în una dintre situațiile prevăzute la lit. a)-e);

g) a fost numită tutore sau i s-a încredințat ori dat în plasament unul sau mai mulți copii și se află în una dintre situațiile prevăzute la lit. a)-e)

(7) Prin termenul copil se înțelege persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani și nu a dobândit capacitatea deplină de exercițiu, în condițiile legii.

Art. 23. – (1) Reprezentantul familiei este membrul familiei care are capacitate deplină de exercițiu a drepturilor civile și care solicită, în numele familiei, acordarea drepturilor la beneficii de asistență socială. Reprezentantul familiei se stabilește de către soți sau, în caz de neînțelegere între aceștia, de către autoritatea tutelară

(2) În cazul familiei monoparentale, reprezentantul familiei este persoana singură

(3) În cazul persoanei singure care are copii în întreținere și nu a împlinit vârsta de 18 ani, reprezentantul familiei este persoana singură, dacă are capacitate deplină de exercițiu sau, după caz, reprezentantul legal/ocrotitorul legal al acesteia

(4) Reprezentantul legal este persoana desemnată, în condițiile legii, să reprezinte interesul persoanei lipsite de capacitate deplină de exercițiu a drepturilor civile sau al persoanei lipsite de discernământ

(5) Reprezentantul legal al copilului este părintele sau persoana desemnată potrivit legii să exercite drepturile și să îndeplinească obligațiile părintești față de copil.

Art. 24. – (1) Prin locuință de domiciliu sau reședință se înțelege construcția aflată în proprietate personală ori închiriată sau asupra căreia exercită un drept de folosință în condițiile legii, cu dependințele, dotările și utilitățile necesare, formată din una sau mai multe camere, care acoperă condițiile minimale de odihnă, preparare a hranei, educație și igienă ale persoanei singure sau familiei, conform anexei nr. 1 la Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare

(2) Se asimilează locuinței de domiciliu sau reședinței și locuința de necesitate, precum și locuința socială, astfel cum sunt acestea definite potrivit prevederilor Legii nr. 114/1996 republicată, cu modificările și completările ulterioare

(3) Prin locuinta cu conditii improprie se intelege locuinta improvizata sau constructia cu destinatie de locuinta care nu indeplineste cerintele minimale prevazute la lit. A din anexa nr. 1 la Legea nr. 114/1996, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare

(4) Prin persoana fara locuinta se intelege persoana care nu are stabilit un domiciliu sau o resedinta, potrivit dispozitiilor Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 97/2005 privind evidenta, domiciliul, resedinta si actele de identitate ale cetatenilor romani, republicata, nu detine o locuinta principala sau, dupa caz, o locuinta secundara.

Art. 25. – (1) Livretul de familie, astfel cum acesta este stabilit prin Hotararea Guvernului nr. 495/1997 privind continutul, eliberarea si actualizarea livretului de familie, reprezinta documentul doveditor privind componenta familiei in vederea acordarii beneficiilor sociale

(2) Livretul de familie se elibereaza si se actualizeaza in conditiile prevazute de Hotararea Guvernului nr. 495/1997.

Art. 26. – (1) Titularul beneficiilor de asistenta sociala este persoana indreptatita sau, dupa caz, reprezentantul familiei

(2) Pentru beneficiile de asistenta sociala care au caracter familial, beneficiarul este familia

(3) Pentru beneficiile de asistenta sociala care au caracter individual, beneficiarul este persoana indreptatita.

CAPITOLUL III Sistemul de servicii sociale

SECTIUNEA 1 Definirea si clasificarea serviciilor sociale

Art. 27. - (1) Serviciile sociale reprezinta activitatea sau ansamblul de activitati realizate pentru a raspunde nevoilor sociale, precum si celor speciale, individuale, familiale sau de grup, in vederea depasirii situatiilor de dificultate, prevenirii si combaterii riscului de excluziune sociala, promovarii incluziunii sociale si cresterii calitatii vietii

(2) Serviciile sociale sunt servicii de interes general si se organizeaza in forme/structuri diverse, in functie de specificul activitatii/activitatilor derulate si de nevoile particulare ale fiecarei categorii de beneficiari.

Art. 28. – (1) Serviciile sociale au caracter proactiv si presupun o abordare integrata a nevoilor persoanei, in relatie cu situatia socioeconomica, starea de sanatate, nivelul de educatie si mediul social de viata al acesteia

(2) Pornind de la nevoile fiecarei persoane, serviciile sociale pot avea o adresabilitate mai larga, la nivel de grup sau comunitate

(3) Pentru realizarea unor actiuni sociale coerente, unitare si eficiente in beneficiul persoanei, serviciile sociale se pot organiza si acorda in sistem integrat cu serviciile de ocupare, de sanatate, de educatie, precum si cu alte servicii sociale de interes general, dupa caz.

Art. 29. - Clasificarea serviciilor sociale are la baza urmatoarele criterii:

- a)** scopul serviciului;
- b)** categoriile de beneficiari carora li se adreseaza;
- c)** regimul de asistare, respectiv regimul rezidential sau nerezidential;
- d)** locul de acordare;
- e)** regimul juridic al furnizorului de servicii sociale;
- f)** regimul de acordare.

Art. 30. – (1) După scopul lor, serviciile sociale pot fi clasificate în: servicii de asistență și suport pentru asigurarea nevoilor de bază ale persoanei, servicii de îngrijire personală, de recuperare/reabilitare, de inserție/reinserție socială etc

(2) După categoriile de beneficiari, serviciile sociale pot fi clasificate în servicii sociale destinate copilului și/sau familiei, persoanelor cu dizabilități, persoanelor vârstnice, victimelor violentei în familie, persoanelor fără adăpost, persoanelor cu diferite adicții, respectiv consum de alcool, droguri, alte substanțe toxice, internet, jocuri de noroc etc., victimelor traficului de persoane, persoanelor private de libertate, persoanelor sancționate cu măsura educativă sau pedeapsa neprivativă de libertate aflate în supravegherea serviciilor de probatiune, persoanelor cu afecțiuni psihice, persoanelor din comunități izolate, somerilor de lungă durată, precum și servicii sociale de suport pentru aparținătorii beneficiarilor

(3) După regimul de asistare, serviciile sociale se clasifică în:

a) servicii cu cazare, pe perioadă determinată sau nedeterminată: centre rezidențiale, locuințe protejate, adăposturi de noapte etc.;

b) servicii fără cazare: centre de zi, centre și/sau unități de îngrijire la domiciliu, cantine sociale, servicii mobile de acordare a hranei, ambulanța socială etc

(4) După locul de acordare, serviciile sociale se asigură:

a) la domiciliul beneficiarului;

b) în centre de zi;

c) în centre rezidențiale;

d) la domiciliul persoanei care acordă serviciul;

e) în comunitate

(5) După regimul juridic al furnizorului, serviciile sociale pot fi organizate ca structuri publice sau private

(6) După regimul de acordare serviciile se acordă în regim normal și regim special:

a) servicii acordate în regim de accesare, contractare și documentare uzuale;

b) servicii acordate în regim special cu eligibilitate și accesibilitate extinsă, care vizează măsurile preventive care se oferă în regim de birocrație redusă și un set de servicii sociale, care vor fi accesate de beneficiari doar în condițiile pastrării anonimatului, respectiv de persoane dependente de droguri, alcool, prostituate, victimele violentei în familie etc. Serviciile acordate în regim special pot fi furnizate fără a încheia contract cu beneficiarii;

c) categoria serviciilor acordate în regim special este reglementată prin lege specială.

Art. 31. – (1) Serviciile de îngrijire personală se adresează persoanelor dependente care, ca urmare a pierderii autonomiei funcționale din cauze fizice, psihice sau mintale, necesită ajutor semnificativ pentru a realiza activitățile uzuale ale vieții de zi cu zi

(2) Situația de dependență este o consecință a bolii, traumei și dizabilității și poate fi exacerbată de absența relațiilor sociale și a resurselor economice adecvate.

Art. 32. – (1) Ajutorul acordat pentru îndeplinirea activităților uzuale ale vieții zilnice privește două categorii de activități:

a) activități de bază ale vieții zilnice, în principal: asigurarea igienei corporale, îmbrăcare și dezbrăcare, hranire și hidratare, asigurarea igienei eliminărilor, transfer și mobilizare, deplasare în interior, comunicare;

b) activități instrumentale ale vieții zilnice, în principal: prepararea hranei, efectuarea de cumpărături, activități de menaj și spălare, facilitarea deplasării în exterior și însoțire, activități de administrare și gestionare a bunurilor, acompaniere și socializare

(2) Îngrijirea persoanei care necesită pe o perioadă mai lungă de 60 de zile ajutor pentru îndeplinirea activităților de bază și instrumentale ale vieții zilnice este definită ca îngrijire de lungă durată

(3) Îngrijirea de lungă durată se asigură la domiciliu, în centre rezidențiale, în centre de zi, la domiciliul persoanei care acordă serviciul și în comunitate.

Art. 33. – (1) Serviciile de îngrijire personala se pot organiza și acorda integrat cu alte servicii, cum ar fi:

- a)** servicii de îngrijire medicala;
- b)** servicii de reabilitare și adaptare a mediului: mici amenajări, reparații și altele asemenea;
- c)** alte servicii de recuperare/reabilitare: kinetoterapie, fizioterapie, gimnastica medicala, terapie ocupaționala, psihoterapie, psihopedagogie, logopedie podologie și altele asemenea

(2) Serviciile de îngrijire personala pot fi acompaniate de servicii de consiliere sociala, juridica și de informare.

Art. 34. - Categoriile și tipurile de servicii sociale, activitățile și funcțiile aferente fiecărui tip de serviciu, precum și regulamentele-cadru de organizare și funcționare se stabilesc prin Nomenclatorul serviciilor sociale, aprobat prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

SECȚIUNEA a 2-a Beneficiarii și furnizorii de servicii sociale

Art. 35. - (1) Beneficiază de servicii sociale persoanele și familiile aflate în situații de dificultate, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 4

(2) Grupurile și comunitățile aflate în situații de dificultate beneficiază de servicii sociale, în cadrul programelor de acțiune comunitară destinate prevenirii și combaterii riscului de marginalizare și excludere socială, aprobate prin hotărâri ale consiliilor județene/locale.

Art. 36. – (1) Orice persoană dependentă are dreptul la servicii de îngrijire personala, acordate în funcție de nevoile individuale de ajutor, situația familială, socioeconomică și mediul personal de viață

(2) Beneficiarii serviciilor de îngrijire personala sunt persoanele vârstnice, persoanele cu dizabilități și bolnavii cronici.

Art. 37. – (1) Furnizorii de servicii sociale sunt persoane fizice sau juridice, de drept public ori privat

(2) Furnizori publici de servicii sociale pot fi:

- a)** structurile specializate din cadrul/subordinea autorităților administrației publice locale și autoritățile executive din unitățile administrativ-teritoriale organizate la nivel de comună, oraș, municipiu și sectoare ale municipiului București;
- b)** autoritățile administrației publice centrale ori alte instituții aflate în subordinea sau coordonarea acestora care au stabilite prin lege atribuții privind acordarea de servicii sociale pentru anumite categorii de beneficiari;
- c)** unitățile sanitare, unitățile de învățământ și alte instituții publice care dezvoltă, la nivel comunitar, servicii sociale integrate

(3) Furnizori privați de servicii sociale pot fi:

- a)** organizațiile neguvernamentale, respectiv asociațiile și fundațiile;
- b)** cultele recunoscute de lege;
- c)** persoanele fizice autorizate în condițiile legii;
- d)** filialele și sucursalele asociațiilor și fundațiilor internaționale recunoscute în conformitate cu legislația în vigoare;
- e)** operatorii economici, în condiții speciale, prevăzute de lege.

Art. 38. – (1) Pentru a acorda servicii sociale pe teritoriul României, furnizorii de servicii sociale, indiferent de forma lor juridică, trebuie acreditați în condițiile legii

(2) Serviciile sociale pot funcționa pe teritoriul României numai dacă sunt acreditate în condițiile legii

(3) Accreditarea furnizorilor, precum și a serviciilor sociale acordate de aceștia se reglementează prin lege specială.

SECȚIUNEA a 3-a Organizarea și administrarea serviciilor sociale

Art. 39. - Responsabilitatea dezvoltării, administrării și acordării serviciilor sociale este partajată astfel:

- a)** elaborarea politicilor publice, programelor și strategiilor naționale în domeniu, reglementarea, coordonarea și controlul aplicării lor, precum și evaluarea și monitorizarea calității serviciilor sociale - în responsabilitatea autorităților administrației publice centrale;
- b)** organizarea, administrarea și acordarea serviciilor sociale - în responsabilitatea autorităților administrației publice locale, atribuții ce pot fi externalizate către sectorul neguvernamental, instituțiile de cult, alte persoane fizice și juridice de drept public sau privat, în condițiile legii;
- c)** finanțarea serviciilor sociale, în condițiile legii - din bugetul local, din contribuția beneficiarului și/sau, după caz, a familiei acestuia, bugetul de stat, precum și din alte surse.

Art. 40. – (1) Serviciile sociale se organizează și se acordă la nivelul comunității

(2) Serviciile sociale au la bază identificarea și evaluarea nevoilor sociale individuale, familiale sau de grup și elaborarea planurilor de intervenție pentru prevenirea, combaterea și soluționarea situațiilor de dificultate

(3) Furnizorii de servicii sociale asigură activitățile prevăzute la alin. (2) prin asistenții sociali angajați în structurile proprii sau, în lipsa acestora, pot achiziționa serviciile acordate de asistenții sociali înregistrați cu cabinete individuale sau societăți civile profesionale de asistență socială

(4) În situația în care, din cauze obiective, nu se pot angaja asistenți sociali sau achiziționa serviciile acestora, furnizorii de servicii sociale pot angaja lucrători sociali pentru realizarea activităților de identificare și, după caz, de evaluare a nevoilor persoanelor care solicită acordarea de beneficii de asistență socială și servicii sociale.

Art. 41. – (1) Serviciile sociale acordate și administrate de către autoritățile administrației publice locale se înființează prin hotărâre a consiliului local și pot fi organizate ca structuri cu sau fără personalitate juridică

(2) Structurile publice cu personalitate juridică sunt organizate ca instituții de asistență socială conduse de un director, sprijinit de un consiliu consultativ compus din reprezentanți ai beneficiarilor și ai partenerilor sociali din unitatea administrativ-teritorială respectivă

(3) Structurile publice fără personalitate juridică se organizează ca unități de asistență socială în cadrul aparatului de specialitate al primarului, precum și în cadrul serviciului public de asistență socială din subordinea consiliilor județene, consiliilor locale ale municipiilor și orașelor, consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București și Consiliului General al Municipiului București

(4) În scopul realizării unui management eficient, în cazul unităților de asistență socială, responsabilitatea privind coordonarea și administrarea resurselor umane și materiale aferente serviciului respectiv poate fi delegată sefului unității

(5) Instituțiile și unitățile de asistență socială funcționează sub denumiri diverse, cum ar fi: centre de zi sau rezidențiale, locuințe protejate și unități protejate, complexuri multifuncționale sau complexuri de servicii, cantine sociale, servicii mobile de distribuție a hranei etc.

Art. 42. – (1) Serviciile sociale înființate de furnizorii publici și privați se organizează la nivel teritorial astfel:

- a)** servicii sociale de interes local, adresate beneficiarilor care traiesc și locuiesc pe raza teritorială a comunei, orașului, municipiului, respectiv a sectoarelor municipiului București;
- b)** servicii sociale de interes județean, adresate beneficiarilor care traiesc și locuiesc pe raza teritorială a județului

(2) Serviciile sociale pot deservi beneficiari din mai multe judete, caz in care infiintarea, organizarea si finantarea acestora au la baza un contract de parteneriat care se aproba prin hotarari ale consiliilor judetene sau locale partenere

(3) Prevederile alin. (2) se aplica in mod corespunzator si in cazul serviciilor sociale de interes local care se adreseaza beneficiarilor din mai multe comune, orase si municipii din cadrul aceluiasi judet ori sectoare ale municipiului Bucuresti, iar contractele de parteneriat se aproba prin hotararile consiliilor locale partenere

(4) In scopul dezvoltarii serviciilor sociale, autoritatile administratiei publice locale pot incheia contracte de parteneriat public-privat, in conditiile Legii parteneriatului public-privat nr. 178/2010, cu modificarile si completarile ulterioare

(5) Autoritatile administratiei publice locale vor asigura informarea beneficiarilor cu privire la serviciile oferite de furnizorii privati de servicii sociale.

Art. 43. – (1) Serviciile sociale infiintate de furnizorii de servicii sociale, publici sau privati, se organizeaza la nivel teritorial in conditiile prevazute la art. 42 alin. (1), cu respectarea prevederilor Nomenclatorului serviciilor sociale, precum si a standardelor de calitate, regulilor generale de normare minima de personal care stau la baza stabilirii standardelor de cost, reglementate de legislatia speciala

(2) La nivel national se organizeaza un sistem de evidenta a serviciilor sociale care cuprinde datele si informatiile referitoare la serviciile sociale

(3) Modalitatea de organizare, administrare si functionare a sistemului de evidenta prevazut la alin. (2) se aproba prin ordin al ministrului muncii, familiei si protectiei sociale.

SECTIUNEA a 4-a Procesul de acordare a serviciilor sociale

Art. 44. – (1) Serviciile sociale se acorda la solicitarea persoanei, dupa caz, a reprezentantului sau legal, precum si din oficiu

(2) Solicitarea pentru acordarea de servicii sociale se adreseaza serviciului public de asistenta sociala organizat in subordinea autoritatilor administratiei publice locale

(3) Solicitarea pentru acordarea de servicii sociale poate fi adresata si direct unui furnizor privat de servicii sociale, situatie in care, daca se incheie un contract de prestari servicii cu persoana solicitanta, furnizorul are obligatia de a informa, in scris, autoritatea administrativ-teritoriala pe a carei raza teritoriala isi are domiciliul sau resedinta beneficiarul serviciului respectiv.

Art. 45. – (1) Acordarea serviciilor sociale se realizeaza in baza unui contract, incheiat intre furnizorul de servicii sociale si beneficiar, in care se stipuleaza serviciile acordate, drepturile si obligatiile partilor, precum si conditiile de finantare

(2) Modelul contractului prevazut la alin. (1) se aproba prin ordin al ministrului muncii, familiei si protectiei sociale.

Art. 46. - Procesul de acordare a serviciilor sociale are urmatoarele etape obligatorii:

- a)** evaluarea initiala;
- b)** elaborarea planului de interventie;
- c)** evaluarea complexa;
- d)** elaborarea planului individualizat de asistenta si ingrijire;
- e)** implementarea masurilor prevazute in planul de interventie si in planul individualizat;
- f)** monitorizarea si evaluarea acordarii serviciilor.

Art. 47. – (1) Evaluarea initiala si planul de interventie sunt realizate de asistentul social sau, in lipsa acestuia, de personalul cu competente in domeniul asistentei sociale din cadrul serviciului public de asistenta sociala din subordinea autoritatilor administratiei publice locale

(2) Evaluarea initiala are drept scop identificarea nevoilor individuale si familiale, in baza carora este elaborat planul de interventie

(3) Planul de interventie realizat in conditiile alin. (2) se adreseaza persoanei si, dupa caz, familiei acesteia si cuprinde masurile de asistenta sociala, respectiv serviciile recomandate pentru solutionarea situatiilor de nevoie sau risc social identificate, precum si beneficiile de asistenta sociala la care persoana are dreptul

(4) In cadrul procesului de evaluare initiala, persoana primeste gratuit informatiile referitoare la riscurile sociale si drepturile de protectie sociala de care poate beneficia, precum si, dupa caz, consilierea necesara in vederea depasirii situatiilor de dificultate

(5) Evaluarea initiala poate avea in vedere inclusiv realizarea diagnozei sociale la nivelul grupului si comunitatii si elaborarea planului de servicii comunitare.

Art. 48. – (1) In conditiile in care evaluarea initiala evidentiaza existenta unor nevoi speciale pentru a caror rezolvare se impune participarea unei echipe interdisciplinare si/sau implicarea altor institutii, se recomanda efectuarea evaluarii complexe

(2) Personalul de specialitate din cadrul echipelor interdisciplinare prevazute la alin. (1), in activitatea de evaluare desfasurata, utilizeaza, de regula, instrumente si tehnici standardizate, specifice domeniului propriu de activitate

(3) Evaluarea complexa se efectueaza in cadrul structurilor de specialitate organizate conform prevederilor legilor speciale.

Art. 49. – (1) Evaluarea complexa a persoanelor cu dizabilitati si a persoanelor care si-au pierdut total sau cel putin jumatate din capacitatea de munca si a persoanelor varstnice prevazuta la art. 48 are drept scop identificarea detaliata a nevoilor persoanei si elaborarea unui program de suport strict individualizat care contine ansamblul de masuri si servicii sociale, de educatie, medicale, de recuperare si adaptare/readaptare necesare a fi acordate persoanei pentru facilitarea integrarii/reintegrarii sociale a acesteia

(2) Procesul de evaluare complexa urmareste, in principal, urmatoarele aspecte:

a) evaluarea capacitatilor fizice, mentale si senzoriale pentru incadrarea in grade de dizabilitate, invaliditate sau dependenta, precum si stabilirea nivelului de afectare a autonomiei functionale cu privire la abilitatile de realizare a activitatilor uzuale ale vietii zilnice, a abilitatilor de invatare si de adaptare la o viata independenta, precum si a capacitatii de indeplinire a cerintelor unei profesii/ocupatii;

b) evaluarea familiei privind capacitatea acesteia de a asigura conditiile necesare cresterii, ingrijirii si educarii copilului, precum si de a realiza obligatiile de intretinere ce ii revin, conform legii;

c) evaluarea mediului fizic si social in care traieste persoana si/sau familia;

d) evaluarea gradului de insertie sau integrare sociala;

e) evaluarea potentialului persoanei de a se implica in actiunile, programele si serviciile de sprijinire pentru depasirea situatiilor de dificultate;

f) evaluarea perceptiei persoanei asupra propriilor nevoi, a vulnerabilitatii si consecintelor asupra sigurantei si securitatii personale.

Art. 50. – (1) Pe baza rezultatelor evaluarii complexe se stabilesc masurile de protectie speciala, serviciile de ingrijire personala si drepturile la beneficii de asistenta sociala sau alte prestatii de asigurari sociale, dupa caz

(2) In urma evaluarii complexe se elaboreaza un plan individualizat de ingrijire si asistenta care, pentru a fi eficient si implementabil, trebuie sa tina cont de aspecte privind:

- a) motivatia persoanei sau a reprezentantului legal al acesteia de a solicita autoritatilor statului asistenta si ingrijire;
- b) motivatia persoanei de a participa activ la programele, masurile de interventie si serviciile sociale recomandate;
- c) consecintele negative asupra persoanei in cazul neacordarii serviciilor sociale necesare;
- d) perceptia proprie privind capacitatea functionala, performantele si resursele;
- e) capacitatea retelei informale constituite din persoanele prevazute la art. 52 alin. (2) lit. b) de a acorda servicii sociale;
- f) nevoile de suport ale personalului de asistenta si ingrijire formala si informala;
- g) existenta serviciilor sociale in comunitate, modul in care acestea pot raspunde nevoilor persoanei, precum si posibilitatea de acces a beneficiarului la serviciul respectiv

(3) Pe baza rezultatelor evaluarii complexe, beneficiarului i se prezinta lista furnizorilor acreditati de servicii existente, care pot acoperi total sau partial nevoile identificate. Beneficiarul are dreptul sa aleaga in mod liber dintre furnizorii de servicii acreditati.

Art. 51. – (1) Furnizarea serviciilor sociale se realizeaza in baza planului individualizat de asistenta si ingrijire, elaborat de furnizorul de servicii sociale cu acordul si participarea beneficiarului

(2) In vederea monitorizarii eficientei serviciilor sociale furnizate, precum si pentru stabilirea continuarii interventiei sau scoaterii din evidenta a cazului, situatia beneficiarului se reevalueaza periodic, in conditiile prevazute de legislatia speciala.

Art. 52. – (1) In cazul serviciilor de ingrijire personala la domiciliu, acordarea acestora se planifica si se programeaza in vizite zilnice, saptamanale sau lunare, repartizate la intervale regulate

(2) Ingrijirea personala la domiciliu poate fi formala si informala:

- a) ingrijirea formala se asigura de persoana calificata, certificata profesional, in conditiile legii;
- b) ingrijirea informala se asigura de membrii de familie, prieteni, vecini sau o alta persoana necalificata care isi asuma responsabilitatea ingrijirii persoanei

(3) Persoana dependenta care necesita asistenta si/sau supraveghere permanenta poate beneficia de ingrijire zilnica acordata la domiciliu, de ingrijitorul formal, pentru maximum 8 ore/zi, consecutive sau repartizate la intervale regulate pe parcursul zilei

(4) Prin exceptie de la prevederile alin. (3), ingrijirea personala acordata la domiciliu poate fi asigurata, pe o perioada mai mare de 8 ore/zi, de ingrijitori informali calificati sau de ingrijitori formali, numai in conditiile prevazute expres de lege

(5) Persoanele aflate in situatia prevazuta la alin. (3), care solicita asistare in centre rezidentiale, au prioritate in cazul in care nu au familie sau familia acestora nu le poate asigura ingrijirea necesara

(6) Serviciile de ingrijire care presupun ajutor pentru indeplinirea activitatilor instrumentale ale vietii zilnice sunt acordate de ingrijitori informali si voluntari si, numai in lipsa acestora, de ingrijitori formali.

CAPITOLUL IV Masuri integrate de asistenta sociala

SECTIUNEA 1 Prevenirea si combaterea saraciei si riscului de excluziune sociala

Art. 53. – (1) Masurile de prevenire si combatere a saraciei si riscului de excluziune sociala se inscriu in cadrul general de actiuni multidimensionale ale procesului de incluziune sociala prin care se asigura oportunitatile si resursele necesare pentru participarea persoanelor vulnerabile in mod deplin la viata economica, sociala si culturala a societatii, precum si la procesul de luare a deciziilor care privesc viata si accesul lor la drepturile fundamentale

(2) Pentru prevenirea și combaterea săraciei și a riscului de excludere socială, prin politicile publice inițiate, statul:

a) asigură accesul persoanelor vulnerabile la unele drepturi fundamentale, cum ar fi: dreptul la locuință, la asistența socială și medicală, la educație și la loc de muncă;

b) instituie măsuri de sprijin conform nevoilor particulare ale persoanelor, familiilor și grupurilor defavorizate

(3) Armonizarea politicilor destinate cunoașterii, prevenirii și combaterii situațiilor care determină sărăcia și riscul de excludere socială se realizează în cadrul mecanismului național pentru promovarea incluziunii sociale, constituit conform legii, cu participarea autorităților administrației publice centrale și locale și a reprezentanților organizațiilor societății civile

(4) În cadrul acțiunilor multidimensionale ale procesului de incluziune socială se înscriu și activitățile din domeniul economiei sociale, orientate spre generarea sau asigurarea de locuri de muncă pentru persoanele prevăzute la alin. (1). Organizarea și funcționarea sectorului economiei sociale se reglementează prin lege specială.

Art. 54. – (1) Persoanele singure și familiile care nu dispun de resursele necesare pentru satisfacerea unui nivel de trai minimal au dreptul la beneficii de asistență socială și servicii sociale, acordate în funcție de nevoile identificate ale fiecărei persoane sau familii

(2) Nivelul de trai minimal reprezintă limita exprimată în lei care asigură nevoile de bază cum ar fi: hrană, îmbrăcăminte, igiena personală, menținerea și salubritatea locuinței și se calculează în raport cu pragul săraciei conform metodologiei utilizate la nivelul statelor membre ale Uniunii Europene.

Art. 55. – (1) Beneficiile de asistență socială pentru prevenirea și combaterea săraciei și riscului de excludere socială sunt destinate asigurării mijloacelor financiare minime necesare traiului zilnic, precum și suplimentării veniturilor sau mijloacelor persoanei ori familiei aflate în situația prevăzută la art. 54 alin. (1) și se bazează pe testarea mijloacelor de trai

(2) Beneficiile de asistență socială acordate pentru prevenirea și combaterea săraciei și riscului de excludere socială sunt cele prevăzute la art. 11

(3) Principala formă de sprijin pentru prevenirea și combaterea săraciei și riscului de excludere socială este venitul minim de inserție acordat din bugetul de stat ca diferență între nivelurile prevăzute prin lege specială și venitul net al familiei sau al persoanei singure realizat ori obținut într-o anumită perioadă de timp, în scopul garantării unui venit minim fiecărei persoane din România.

Art. 56. – (1) Principalele categorii de servicii sociale având drept scop exclusiv prevenirea și combaterea săraciei și riscului de excludere socială sunt adresate persoanelor și familiilor fără venituri sau cu venituri reduse, persoanelor fără adăpost, victimelor traficului de persoane, precum și persoanelor private de libertate

(2) Familiile și persoanele singure fără venituri sau cu venituri reduse pot beneficia de o gamă diversificată de servicii sociale adaptate nevoilor individuale, cum ar fi servicii de consiliere și informare, servicii de inserție/reinserție socială, servicii de reabilitare și altele asemenea.

Art. 57. – Serviciile sociale adresate persoanelor fără adăpost au drept scop asigurarea de gazduire pe perioada determinată, asociată cu acordarea unor servicii de consiliere și de inserție sau reintegrare socială, în concordanță cu nevoile individuale identificate.

Art. 58. – (1) Autoritățile administrației publice locale au responsabilitatea înființării, organizării și administrării serviciilor sociale pentru persoanele fără adăpost

(2) Pentru copiii străzii, pentru persoanele vârstnice singure sau fără copii și persoanele cu dizabilități care traiesc în stradă, autoritățile administrației publice locale au obligația de a înființa pe raza lor teritorială servicii sociale adecvate și adaptate nevoilor acestora

(3) Pentru persoanele care traiesc in strada, autoritatile administratiei publice locale au obligatia de a organiza adaposturi de urgenta pe timp de iarna.

Art. 59. – (1) Serviciile sociale adresate persoanelor care traiesc in strada pot fi organizate ca:

- a)** echipe mobile de interventie in strada sau servicii de tip ambulanta sociala;
- b)** adaposturi de noapte;
- c)** centre rezidentiale cu gazduire pe perioada determinata

(2) In scopul prevenirii si combaterii riscului ca tinerii care parasesc sistemul de protectie a copilului sa devina persoane fara adapost, precum si pentru promovarea integrarii sociale a acestora, autoritatile locale pot infiinta centre multifunctionale care asigura conditii de locuit si de gospodarie pe perioada determinata.

Art. 60. – (1) Pentru persoanele care traiesc in strada serviciile sociale se acorda gratuit sau, dupa caz, contra unei contributii modice din partea beneficiarului

(2) Calculul si nivelul contributiei beneficiarului, prevazute la alin. (1), se stabilesc de catre furnizorul public sau privat care administreaza serviciile.

Art. 61. – (1) Persoanele fara venituri sau cu venituri reduse beneficiaza de masa acordata de cantine sociale

(2) Cantinele sociale sunt unitati publice de asistenta sociala, cu sau fara personalitate juridica, infiintate, organizate si administrate de autoritatile administratiei publice locale, precum si de furnizori de servicii sociale privati

(3) Cantinele sociale acorda masa calda si rece, gratuit sau contra cost, in conditiile prevazute de lege.

Art. 62. – (1) Victimele traficului de persoane beneficiaza de servicii sociale acordate pentru facilitarea reintegrarii/reinsertiei sociale a acestora

(2) Serviciile sociale acordate victimelor traficului de persoane sunt acordate in sistem integrat cu alte masuri de protectie prevazute de legislatia speciala si sunt gratuite.

Art. 63. – Serviciile sociale destinate victimelor traficului de persoane pot fi:

- a)** centrele rezidentiale cu gazduire pe perioada determinata care asigura asistenta, ingrijire si protectie;
- b)** centre de zi care asigura in principal informare, consiliere, sprijin emotional si social in scopul reabilitarii si reintegrarii sociale;
- c)** servicii acordate in comunitate care constau in servicii de asistenta sociala, suport emotional, consiliere psihologica, consiliere juridica, orientare profesionala, reinsertie sociala etc.

Art. 64. – (1) Persoanele private de libertate, aflate in custodia sistemului penitenciar, in vederea asigurarii reintegrarii lor sociale beneficiaza gratuit de servicii sociale de consiliere educationala, sociala si psihologica, acordate la nivelul asezamintelor de detinere, in sistem integrat cu activitatile si programele educative, psihologice si de asistenta sociala, de instruire scolara si formare profesionala desfasurate in cadrul acestora

(2) Furnizarea serviciilor de educatie, consiliere psihologica si asistenta sociala in cadrul asezamintelor de detinere se realizeaza de catre personalul specializat al acestora, cu participarea consilierilor de probatiune ori a furnizorilor publici sau privati de servicii sociale

(3) Pe perioada detentiei, persoana privata de libertate poate beneficia si de consiliere privind accesarea serviciilor sociale existente in comunitatea in care aceasta isi va avea domiciliul sau resedinta dupa eliberare.

Art. 65. – (1) Copilul are dreptul la protecție și asistență în realizarea și exercitarea deplină a drepturilor lui, în condițiile legii

(2) Asigurarea creșterii și dezvoltării copilului se află în responsabilitatea părinților

(3) Exercițierea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor părintești trebuie să asigure bunăstarea materială și spirituală a copilului, în special prin îngrijirea și menținerea relațiilor personale cu acesta, prin asigurarea creșterii, educării și întreținerii sale

(4) Părinții copilului au dreptul să primească asistență de specialitate în vederea îngrijirii, creșterii și educării acestuia, precum și să fie informați asupra drepturilor și obligațiilor lor.

Art. 66. – (1) Statul asigură protecția copilului și garantează respectarea tuturor drepturilor sale prin activitatea specifică realizată de autoritățile/instituțiile publice cu atribuții în domeniu

(2) Copilul are dreptul să fie crescut alături de părinții săi în condiții care să-i permită dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală și socială

(3) Copilul are dreptul de a beneficia de măsuri de asistență socială, în funcție de situația sa personală și de situația socio-economică a familiei sau a persoanelor în întreținerea cărora se află

(4) Pentru realizarea obligațiilor ce le revin față de copil, autoritățile administrației publice centrale și locale susțin familia prin acordarea de beneficii de asistență socială, precum și prin asigurarea de servicii sociale

(5) Principiul interesului superior al copilului va prevala în toate demersurile și deciziile care privesc copiii, întreprinse de stat, precum și de orice persoană fizică sau juridică, publică ori privată

(6) În situația în care părintele/reprezentantul legal se folosește de copil pentru a apela la mila publicului, cerând ajutor financiar sau material, precum și în situația în care copilul a fost victimă abuzului/neglijării/exploatării/traficului exercitat de părinte/reprezentant legal, serviciul public de asistență socială organizat în subordinea consiliului județean/consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București inițiază, în momentul constatării faptei, demersurile necesare instituirii măsurilor de protecție specială prevăzute de lege.

Art. 67. - Măsurile de asistență socială pentru familie nu sunt acordate pentru compensarea sarcinilor specifice acesteia, ci ca forme de sprijin destinate, în principal, menținerii copilului în familie și depășirii unei situații de dificultate, reconcilierii vieții de familie cu viața profesională, încurajării ocupării pe piața muncii.

Art. 68. – (1) Beneficiile de asistență socială în bani destinate copilului și familiei pot fi acordate sub forma de alocații, indemnizații, stimulente financiare, facilități fiscale și alte facilități de natură financiară, în condițiile legii

(2) Alocațiile, indemnizațiile și stimulentele cuprind:

a) alocații pentru copii destinate copilului din familie și copilului lipsit temporar sau definitiv de ocrotirea părinților, cum ar fi: alocația de stat, alocația de plasament și alte alocații acordate în condițiile legii;

b) alocații, indemnizații și stimulente pentru familie, acordate în raport cu veniturile familiei și cu numărul de copii aflați în întreținere cum ar fi: indemnizația pentru creșterea copilului, stimulentele de inserție, alte alocații familiale și indemnizații.

Art. 69. – Copilul și familia beneficiază de servicii sociale diversificate, adaptate nevoilor și situațiilor de dificultate identificate.

Art. 70. – (1) Orice copil lipsit temporar sau definitiv de ocrotirea părinților săi are dreptul la protecție alternativă care constă în instituirea tutelei, măsuri de protecție specială și adopție

(2) Protecția specială constă în instituirea măsurii plasamentului și acordarea de servicii sociale destinate îngrijirii și dezvoltării copilului până la dobândirea capacității depline de exercițiu a acestuia, acompaniate de beneficiile de asistență socială prevăzute de lege

(3) Deciziile de separare a copilului de părinții săi sau de limitare a exercitiului drepturilor părintești sunt precedate obligatoriu de servicii sociale de informare și consiliere, de terapie și mediere adresate părinților

(4) Tinerii care au beneficiat de măsuri de protecție specială și nu au posibilitatea revenirii în familie, aflați în situații de risc de excludere socială pot beneficia, la cerere, de continuarea acordării unor măsuri de protecție specială pe o perioadă determinată, în condițiile prevăzute de legislația specială

(5) Măsurile de protecție specială a copilului se stabilesc prin planul individualizat de protecție, întocmit, aplicat și monitorizat de către autoritățile/instituțiile abilitate de lege.

Art. 71. – (1) Copilul cu dizabilități are dreptul la măsuri de suport și de îngrijire, adaptate nevoilor sale

(2) Copilul cu dizabilități și părinții acestuia, precum și persoanele cărora le-a fost dat în plasament sau tutelă, beneficiază de servicii sociale destinate facilitării accesului efectiv și fără discriminare al copilului cu dizabilități la educație, formare profesională, asistență medicală, recuperare, pregătire în vederea ocupării unui loc de muncă, la activități recreative, precum și la orice alte activități apte să le permită deplină integrare socială și dezvoltare personală

(3) Copilul cu dizabilități are dreptul la servicii de îngrijire personală, stabilite în baza evaluării socio-psiho-medice și a nevoilor individuale de ajutor pentru realizarea activităților uzuale ale vieții zilnice

(4) Copilul cu dizabilități pentru care s-a instituit măsura tutelei ori a plasamentului la o familie sau persoană, dacă la împlinirea vârstei de 18 ani nu urmează o formă de învățământ ori pregătire profesională, în condițiile legii, poate rămâne în grija acestora pe o perioadă de încă 3 ani

(5) Măsura prevăzută la alin. (4) se aplică la solicitarea tânărului cu dizabilități și cu acordul familiei sau persoanei la care a fost dat în plasament ori în tutelă.

Art. 72. – (1) Copilul care săvârșește fapte penale și nu răspunde penal beneficiază de măsuri de protecție specială, respectiv plasament și supraveghere specializată, precum și de servicii sociale destinate sprijinirii acestuia în procesul de reintegrare socială

(2) Pe toată durata aplicării măsurilor destinate copilului care săvârșește fapte penale și nu răspunde penal, familia acestuia beneficiază de servicii sociale de consiliere și suport pentru facilitarea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de lege pe perioada de supraveghere specializată.

Art. 73. –

(1) Serviciile sociale din domeniul protecției copilului și familiei au ca principal obiectiv suportul acordat pentru asigurarea îngrijirii, creșterii, formării, dezvoltării și educării copilului în cadrul familiei

(2) Principalele categorii de servicii sociale sunt:

- a)** servicii de prevenire a separării copilului de familie;
- b)** servicii de reconciliere a vieții de familie cu viața profesională;
- c)** servicii pentru copilul lipsit temporar sau definitiv de părinții săi;
- d)** servicii de sprijin pentru familiile aflate în situații de dificultate

(3) Serviciile sociale prevăzute la alin. (2) pot fi acordate în instituții/unități de asistență socială, respectiv în centre de zi, centre rezidențiale, precum și la domiciliul familiei, la domiciliul persoanei care acordă îngrijire copilului sau în comunitate.

Art. 74. – (1) Furnizarea serviciilor sociale pentru copiii aflați în sistemul de protecție specială este gratuită

(2) In cazul serviciilor sociale prevazute la art. 73 alin. (2) lit.b) si d), precum si al altor servicii sociale destinate copilului din familie, stabilite prin legea speciala, parintii suporta o parte din cheltuielile aferente acestora, achitand o contributie stabilita in functie de nivelul costului serviciului pe beneficiar si de nivelul veniturilor pe membru de familie. Cuantumul contributiei, serviciile oferite, obligatiile si drepturile partilor sunt inscrise in contractul de furnizare de servicii, incheiat intre furnizor si parinte/reprezentantul legal al copilului.

Art. 75. – (1) Prevenirea si combaterea violentei in familie constituie o componenta a politicilor de protectie si asistenta a familiei

(2) Serviciile sociale destinate victimelor violentei in familie sunt acordate in sistem integrat cu celelalte masuri de protectie legala, de asigurare a sanatatii, de prevenire, identificare si sanctionare a faptelor de violenta in familie, prevazute de legislatia speciala in domeniu.

Art. 76. –

(1) Autoritatile administratiei publice locale au responsabilitatea infiintarii, organizarii, administrarii si furnizarii serviciilor sociale destinate prevenirii si combaterii violentei in familie

(2) Pentru asigurarea unor servicii sociale eficiente, autoritatile administratiei publice locale colaboreaza cu alte institutii si autoritati cu competente in acest domeniu, precum politia, comandamentele de jandarmi judetene, serviciile deconcentrate ale Ministerului Sanatatii, institutiile de invatamant, serviciile de medicina legala etc., in conditiile legii

(3) Serviciile sociale dezvoltate in domeniul prevenirii violentei in familie se adreseaza cu prioritate victimelor, dar si agresorilor acestora.

Art. 77. – (1) Serviciile sociale destinate prevenirii si combaterii violentei in familie pot fi organizate in centre de zi si rezidentiale, cu sau fara personalitate juridica, de interes local ori judetean

(2) Principalele categorii de servicii sociale organizate in centre rezidentiale cu gazduire pe perioada determinata sunt:

- a) centre de primire in regim de urgenta a victimelor violentei in familie;
- b) centre de recuperare pentru victimele violentei in familie;
- c) locuinte protejate

(3) Principalele categorii de servicii sociale organizate in centre de zi sunt:

- a) centre de consiliere pentru prevenirea si combaterea violentei in familie;
- b) centre pentru servicii de informare si sensibilizare a populatiei.

Art. 78. - Serviciile sociale destinate agresorilor prevazuti la art. 76 alin. (3) sunt organizate in centre de zi care au drept obiectiv reabilitarea si reinsertia sociala a acestora, prin asigurarea unor masuri de educatie, consiliere si mediere familiala.

SECTIUNEA a 3-a Asistenta sociala a persoanelor cu dizabilitati

Art. 79. – (1) Promovarea si respectarea drepturilor persoanelor cu dizabilitati reprezinta o obligatie pentru autoritatile statului, pentru toate persoanele juridice de drept public si privat, precum si pentru toti cetatenii din Romania

(2) Statul, prin autoritatile administratiei publice centrale si locale, are obligatia de a asigura masurile specifice de protectie si de asistenta sociala, in conformitate cu nevoile particulare ale persoanelor cu dizabilitati, precum si in functie de situatia familiala si socio-economica a acestora

(3) In baza principiului asigurarii de oportunitati egale, autoritatile publice competente au obligatia sa asigure toate masurile necesare destinate persoanelor cu dizabilitati in scopul:

- a) accesului nemijlocit și neingradit la educație, sănătate, ocupare, justiție, precum și la toate tipurile de servicii publice de interes general și servicii sociale;
- b) facilitării participării active la viața comunității din care face parte persoana și a societății în general

(4) O componentă prioritară a protecției persoanelor cu dizabilități privește asigurarea și facilitarea accesului la programe de abilitare/reabilitare, dispozitive medicale destinate recuperării unor deficiențe organice sau funcționale, precum și la echipamente tehnice asistive care să faciliteze viața de zi cu zi a persoanelor cu dizabilități, activitățile lor de studiu și cele profesionale.

Art. 80. – (1) Pentru protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu dizabilități, autoritățile publice au obligația să includă nevoile speciale ale acestei categorii de persoane în toate politicile publice, strategiile și programele de dezvoltare regională, județeană sau locală, precum și în programele guvernamentale

(2) Autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și orice persoană juridică de drept public sau privat au obligația de a asigura servicii de informare și documentare accesibile persoanelor cu dizabilități.

Art. 81. – (1) Persoanele cu dizabilități, în funcție de nivelul deficienței, gradul de afectare a funcțiilor și a structurilor organismului, factorii de mediu și personali, incapacitatea manifestată se încadrează în grade de dizabilitate, reglementate prin legile speciale

(2) În funcție de gradul de dizabilitate, precum și, după caz, de dificultățile familiale și socio-economice, persoanele cu dizabilități beneficiază de alocații, indemnizații și facilități, precum și de alte forme de sprijin financiar și în natură

(3) Persoanele cu dizabilități beneficiază de o alocație lunară în scopul susținerii necesităților zilnice de viață, precum și de o indemnizație de îngrijire în vederea asigurării îngrijirii personale, acordate în funcție de gradul de dizabilitate și în condițiile stabilite prin legile speciale

(4) Pentru persoanele cu afectare gravă a capacității de muncă, alocația prevăzută la alin. (3) se acordă doar în funcție de gradul de dizabilitate al acestora

(5) Persoanele adulte, în funcție de gradul de dizabilitate, pot beneficia, în condițiile legii, de facilități fiscale și alte facilități, precum și de credite a căror dobândă se suportă din bugetul de stat pentru achiziționarea de autovehicule și pentru adaptarea locuinței conform nevoilor individuale.

Art. 82. - Persoanele infectate cu HIV sau bolnave de SIDA, copii și adulți, au dreptul la o indemnizație lunară de hrană destinată asigurării unei alimentații corespunzătoare în completarea tratamentului de specialitate cu medicamente antiretrovirale.

Art. 83. – (1) Persoana cu dizabilități are dreptul, în baza evaluării socio-psiho-medicale, la servicii sociale organizate și acordate în condițiile legii

(2) Serviciile sociale adresate persoanelor cu dizabilități se acordă la domiciliu, în centre rezidențiale sau în centre de zi, proiectate și adaptate nevoilor individuale ale persoanei asistate.

Art. 84. – (1) Autoritățile administrației publice locale au responsabilitatea organizării și finanțării sau cofinanțării serviciilor sociale adecvate nevoilor speciale de îngrijire, asistare, educare și formare, recuperare/reabilitare, inserție/reinserție socială ale persoanelor cu dizabilități, în conformitate cu strategiile naționale, strategiile județene și planurile anuale proprii de acțiune

(2) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a monitoriza situația tuturor persoanelor cu dizabilități care au domiciliul sau reședința pe aria lor teritorială și de a întreprinde toate demersurile în vederea facilitării reintegrării sociale a acestora în comunitate și a inserției pe piața muncii

(3) În vederea asigurării continuității măsurilor de protecție, de asistare și îngrijire, autoritățile administrației publice locale instituie măsuri specifice de realizare a tranziției tânărului cu dizabilități din

sistemul de protecție a copilului în sistemul de protecție a persoanelor adulte cu dizabilități.

Art. 85. – (1) Evaluarea socio-psiho-medicală a persoanei cu dizabilități în vederea încadrării într-un grad de dizabilitate și stabilirii nevoilor de îngrijire personală se realizează de personal de specialitate din cadrul organismelor de evaluare, constituite conform legii

(2) Serviciile de îngrijire personală la domiciliu sau recomandarea de internare într-un centru rezidențial se înscriu în programul individual de reabilitare și integrare socială, elaborat în urma evaluării prevăzute la alin. (1).

Art. 86. – (1) Persoana cu dizabilități beneficiază de servicii de îngrijire personală la domiciliu, acordate de către îngrijitori formali sau informali

(2) Îngrijitorii informali și formali beneficiază de facilități și servicii de suport, reglementate prin legislația specială.

Art. 87. – (1) Persoana cu dizabilitate gravă, în funcție de natura deficienței și de specificul nevoilor de îngrijire, poate fi asistată și îngrijită la domiciliu de un membru de familie angajat în calitate de îngrijitor formal, în condițiile prevăzute de lege

(2) Persoana cu dizabilități optează între indemnizația de îngrijire și serviciile acordate de îngrijitori formali.

Art. 88. - Autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura, cu prioritate, servicii de îngrijire la domiciliu destinate persoanelor cu dizabilități, precum și în centre de zi adaptate nevoilor acestora, cum ar fi: centre de recuperare/readaptare, centre de inserție/reinserție socială, centre de socializare, centre de terapie ocupațională și alte terapii speciale, centre de asistare și îngrijire pe timpul zilei, ateliere protejate/unități protejate, și altele asemenea, potrivit atribuțiilor stabilite prin legile speciale.

Art. 89. – (1) Admiterea persoanelor cu dizabilități în centre rezidențiale se realizează numai în cazul în care asistarea, îngrijirea, recuperarea sau protecția acestora nu se pot realiza la domiciliu ori în cadrul centrelor de zi organizate în comunitate

(2) Principalele categorii de centre rezidențiale pentru persoane cu dizabilități care asigură gazduire pe perioadă nedeterminată sau determinată sunt:

- a)** centre de îngrijire și asistență;
- b)** centre de recuperare și reabilitare;
- c)** centre de integrare prin terapie ocupațională;
- d)** centre respiro/centre de criză;
- e)** locuințe protejate.

Art. 90. – (1) Persoanele adulte cu dizabilități asistate în centre rezidențiale sau sustinatorii legali ai acestora, în funcție de veniturile personale ale persoanelor cu dizabilități, au obligația de a plăti o contribuție lunară de întreținere, stabilită în condițiile legii

(2) Persoanele cu dizabilități care nu au venituri și nici sustinatori legali care să datoreze întreținerea acestora sau ale caror venituri nu permit asigurarea contribuției lunare sunt asistate gratuit, costurile aferente fiind susținute din bugetele locale sau județene.

Art. 91. – (1) În vederea asigurării evaluării, orientării, formării și reconversiei profesionale a persoanelor cu dizabilități, autoritățile administrației publice centrale și locale au obligația să organizeze și să dezvolte servicii sociale integrate cu servicii și măsuri specifice de stimulare a ocupării

(2) Persoanele juridice de drept public sau privat, în calitate de angajatori au obligația de a crea toate condițiile necesare dobândirii și menținerii unui loc de muncă, precum și pentru promovarea profesională a persoanei cu dizabilități

(3) Angajarea persoanei cu dizabilitati se realizeaza pe piata libera a muncii, la domiciliu si in forme protejate, respectiv loc de munca protejat si unitati protejate, reglementate prin legislatia speciala

(4) Angajatorii persoanelor cu dizabilitati beneficiaza de facilitati fiscale, precum si de alte drepturi acordate in conditiile legii.

SECTIUNEA a 4-a Asistenta sociala a persoanelor varstnice

Art. 92. – (1) Persoanele varstnice reprezinta o categorie de populatie vulnerabila cu nevoi particulare, datorita limitarilor fiziologice si fragilitatii caracteristice fenomenului de imbatranire

(2) Persoanele varstnice, in functie de situatiile personale de natura socio-economica, medicala si fiziologica, beneficiaza de masuri de asistenta sociala, in completarea prestatiilor de asigurari sociale pentru acoperirea riscurilor de batranete si de sanatate.

Art. 93. – (1) Familia persoanei varstnice are obligatia de a asigura ingrijirea si intretinerea acesteia

(2) Obligatiile prevazute la alin. (1) se stabilesc astfel incat sa nu afecteze veniturile considerate a fi minim necesare vietii curente a persoanei/persoanelor obligate la intretinere, precum si a copiilor acesteia/acestora

(3) In situatia persoanei varstnice singure sau a carei familie nu poate sa asigure, partial sau integral, ingrijirea si intretinerea acesteia, statul intervine prin acordarea de beneficii de asistenta sociala si servicii sociale adecvate nevoilor strict individuale ale persoanei varstnice.

Art. 94. – (1) Beneficiile de asistenta sociala se acorda persoanelor varstnice care se gasesc in situatii de vulnerabilitate, respectiv:

- a)** nu realizeaza venituri proprii sau veniturile lor ori ale sustinatorilor legali nu sunt suficiente pentru asigurarea unui trai decent si mediu sigur de viata;
- b)** se afla in imposibilitatea de a-si asigura singure activitatile de baza ale vietii zilnice, nu se pot gospodari singure si necesita asistenta si ingrijire;
- c)** nu au locuinta si nici posibilitatea de a-si asigura conditiile de locuit pe baza resurselor proprii;
- d)** se afla in alte situatii de urgenta sau de necesitate, prevazute de lege

(2) Beneficiile de asistenta sociala pentru persoanele varstnice sunt, in principal:

- a)** beneficiile de asistenta sociala pentru prevenirea si combaterea saraciei si a riscului de excluziune sociala;
- b)** indemnizatii de ingrijire, acordate in conditiile legii;
- c)** alocatii sau contributi pentru asigurarea calitatii serviciilor sociale, destinate acoperirii costurilor hranei in cantine sociale, in centrele rezidentiale de ingrijire, precum si pentru sustinerea unor suplimente nutritionale;
- d)** facilitati privind transportul urban si interurban, telefon, radio-tv, achizitia de produse alimentare, bilete de tratament balnear sau pentru recreere, precum si a altor servicii;
- e)** ajutoare pentru situatii care pun in pericol viata si siguranta persoanei varstnice, precum si pentru evitarea institutionalizarii;
- f)** ajutoare in natura precum: alimente, incaltaminte, imbracaminte, medicamente si dispozitive medicale, materiale de constructii si altele asemenea.

Art. 95. – (1) In vederea prevenirii, limitarii sau inlaturarii efectelor temporare ori permanente ale unor situatii care pot afecta viata persoanei varstnice sau pot genera riscul de excluziune sociala, persoanele varstnice au dreptul la servicii sociale

(2) La procesul decizional privind dezvoltarea serviciilor sociale destinate persoanelor varstnice, autoritatile administratiei publice centrale si locale au obligatia de a consulta organismele reprezentative ale persoanelor varstnice, constituite conform legii

(3) Autoritățile administrației publice locale asigură gratuit servicii de informare și consiliere a persoanelor vârstnice cu privire la drepturile sociale ale acestora

(4) În procesul de acordare a serviciilor sociale, furnizorii publici și privați au obligația de a implica persoana vârstnică, precum și familia sau reprezentantul legal al acesteia și de a promova intervenția membrilor comunității și a voluntarilor.

Art. 96. – (1) Pentru a identifica și a răspunde cât mai adecvat nevoilor sociale ale persoanelor vârstnice și condițiilor particulare în care aceștia se afla, serviciile sociale se organizează cu prioritate la nivelul comunităților locale

(2) Autoritățile administrației publice locale au responsabilitatea identificării și evaluării nevoilor persoanelor vârstnice, a organizării, planificării și asigurării finanțării sau cofinanțării serviciilor sociale, iar furnizorii de servicii sociale publici și privați au responsabilitatea acordării acestora cu respectarea standardelor de calitate.

Art. 97. – (1) Persoanele vârstnice dependente beneficiază de servicii de îngrijire personală acordate în concordanță cu gradul de dependență în care se afla și nevoile individuale de ajutor, precum și în funcție de situația familială și veniturile de care dispun

(2) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura serviciile de îngrijire personală acordate la domiciliu sau în centre rezidențiale pentru persoanele vârstnice dependente singure ori a căror familie nu poate să le asigure îngrijirea.

Art. 98. – (1) Evaluarea autonomiei funcționale a persoanelor dependente și stabilirea gradelor de dependență se realizează în baza unor criterii standard, aprobate prin hotărâre a Guvernului

(2) Evaluarea autonomiei funcționale se realizează, de regulă, la domiciliul persoanei, de o echipă mobilă de evaluatori

(3) Răspunderea privind corectitudinea datelor și a recomandărilor privind încadrarea în grade de dependență a persoanelor evaluate revine în mod solidar membrilor echipei de evaluatori

(4) Evaluarea autonomiei funcționale, în cazul persoanelor asistate în unități sanitare cu paturi, se poate realiza și la patul bolnavului, la solicitarea medicului curant sau a asistentului social angajat al spitalului

(5) Furnizarea serviciilor de îngrijire se realizează conform planului individualizat de asistență și îngrijire, elaborat de personal de specialitate, în baza recomandărilor formulate de echipa de evaluare.

Art. 99. – (1) Acordarea serviciilor de îngrijire personală la domiciliu a persoanelor vârstnice se realizează de către îngrijitorul formal sau informal

(2) Îngrijitorii informali și formali beneficiază de facilități și servicii de suport, indemnizații, servicii de consiliere, servicii de tip respiro și concediu de îngrijire, conform legii.

Art. 100. – Pentru menținerea în mediul propriu de viață și prevenirea situațiilor de dificultate și dependență, persoanele vârstnice beneficiază de servicii de consiliere, de acompaniere, precum și de servicii destinate amenajării sau adaptării locuinței, în funcție de natură și gradul de afectare a autonomiei funcționale.

Art. 101. – (1) Îngrijirea în centre rezidențiale a persoanelor vârstnice dependente poate fi dispusă numai în cazul în care îngrijirea la domiciliu a acestora nu este posibilă

(2) Centrele rezidențiale destinate persoanelor vârstnice pot fi organizate ca:

a) centre de îngrijire temporară;

b) centre de îngrijire pe perioadă nedeterminată, respectiv camine pentru persoane vârstnice;

c) locuințe protejate, complex de servicii și alte tipuri de centre.

Art. 102. – (1) Persoanele varstnice care dispun de venituri proprii au obligatia de a plati o contributie lunara pentru asigurarea serviciilor de ingrijire personala la domiciliu si pentru asistarea si ingrijirea in centre rezidentiale, stabilita de catre autoritatile administratiei publice locale sau furnizorii privati care le administreaza, cu respectarea conditiei prevazute la art. 91 alin. (2)

(2) In situatia in care persoana varstnica nu are venituri sau nu poate achita integral contributia lunara, suma aferenta acesteia sau diferenta pana la concurenta valorii integrale a contributiei se asigura de catre sustinatorii legali ai persoanei varstnice, in conformitate cu nivelul veniturilor acestora, calculat pe membru de familie, in cuantumul prevazut de lege

(3) Persoanele varstnice care nu au venituri si nici sustinatori legali nu datoreaza contributia lunara, aceasta fiind asigurata din bugetele locale, in limitele hotarate de autoritatile administratiei publice locale.

Art. 103. - Persoana varstnica care incheie acte juridice translativ de proprietate, cu titlu oneros sau gratuit, in scopul intretinerii si ingrijirii personale, are dreptul la masuri de protectie acordate in conditiile legii.

CAPITOLUL V Constructia institutionala a sistemului national de asistenta sociala

SECTIUNEA 1 Nivelul central

Art. 104. – (1) Ministerul Muncii, Familiei si Protectiei Sociale este autoritatea publica centrala care elaboreaza politica de asistenta sociala si promoveaza drepturile familiei, copilului, persoanelor varstnice, persoanelor cu dizabilitati si ale oricaror altor persoane aflate in nevoie

(2) Ministerul Muncii, Familiei si Protectiei Sociale stabileste strategia nationala si sectoriala de dezvoltare in domeniul social, coordoneaza si monitorizeaza implementarea acestora, sustine financiar si tehnic programele sociale si exercita controlul asupra acordarii beneficiilor de asistenta sociala si serviciilor sociale

(3) Ministerul Muncii, Familiei si Protectiei Sociale are responsabilitatea aplicarii unitare, la nivel teritorial, a legislatiei si a strategiilor nationale din domeniul asistentei sociale

(4) In elaborarea strategiei nationale si sectoriale, Ministerul Muncii, Familiei si Protectiei Sociale se consulta cu autoritatile publice centrale si locale care au responsabilitati in finantarea si acordarea serviciilor sociale, precum si cu reprezentanti ai societatii civile cu activitati in domeniu

(5) In exercitarea atributiilor sale, Ministerul Muncii, Familiei si Protectiei Sociale colaboreaza cu celelalte ministere si organe de specialitate din subordinea Guvernului, cu alte institutii publice si cu organisme de drept privat

(6) Ministerul Muncii, Familiei si Protectiei Sociale poate constitui structuri executive sau consultative in scopul implementarii si monitorizarii politicilor sociale, precum si a programelor de dezvoltare in domeniu.

Art. 105. – In vederea realizarii rolului sau in domeniul asistentei sociale, Ministerul Muncii, Familiei si Protectiei Sociale indeplineste urmatoarele functii:

a) de autoritate de stat, prin care se asigura exercitarea controlului aplicarii unitare si respectarii reglementarilor legale in domeniu;

b) de strategie, prin care se stabilesc obiectivele si directiile prioritare de dezvoltare a sistemului de asistenta sociala, in concordanta cu politicile sociale stabilite de Guvern;

c) de reglementare, prin care se asigura elaborarea cadrului normativ si institutional necesar pentru realizarea obiectivelor strategice in domeniul asistentei sociale;

d) de coordonare, prin care se asigura functionarea unitara si eficienta a sistemului de asistenta sociala;

e) de reprezentare, prin care se asigura, in numele statului roman, reprezentarea pe plan intern si extern;

f) de administrare, prin care se asigura gestionarea resurselor umane, materiale si financiare.

Art. 106. – In domeniul asistentei sociale, Ministerul Muncii, Familiei si Protectiei Sociale indeplineste urmatoarele atributii principale:

- a) elaboreaza politicile publice, strategiile, precum si programele de dezvoltare unitara a sistemului;
- b) stabileste obiectivele prioritare si directiile de actiune ale politicilor specifice;
- c) elaboreaza proiecte de acte normative, norme metodologice si alte reglementari privitoare la organizarea, functionarea si dezvoltarea sistemului de asistenta sociala;
- d) initiaza si sustine proiecte-pilot pentru implementarea programelor specifice;
- e) monitorizeaza, evalueaza si controleaza aplicarea reglementarilor legale;
- f) finanteaza beneficiile de asistenta sociala acordate din bugetul propriu;
- g) elaboreaza, propune si monitorizeaza indicatorii sociali din domeniu;
- h) analizeaza anual, la nivel national, datele privind saracia si excluziunea sociala, identifica factorii care contribuie la incluziunea sociala, elaboreaza rapoartele nationale in domeniu, formuleaza recomandari si propuneri in vederea eficientizarii procesului de luare a deciziilor in domeniul incluziunii sociale;
- i) initiaza si asigura participarea la programe de formare profesionala a personalului cu atributii in domeniu, precum si a personalului informal;
- j) identifica prioritatile de dezvoltare a serviciilor sociale pe categorii de beneficiari si tipuri de nevoi in baza carora elaboreaza politicile publice, strategiile si programele sociale adresate persoanelor varstnice, persoanelor cu dizabilitati, victimelor violentei in familie, persoanelor fara adapost, persoanelor si familiilor afectate de saracie, precum si altor categorii de persoane aflate in nevoie;
- k) colecteaza si prelucreaza datele si informatiile referitoare la beneficiari, furnizori si serviciile sociale acordate, la nivel national;
- l) monitorizeaza implementarea strategiilor autoritatilor administratiei publice locale privind dezvoltarea de servicii sociale;
- m) elaboreaza standardele de cost pentru serviciile sociale si monitorizeaza respectarea lor de catre furnizorii publici;
- n) elaboreaza criteriile, indicatorii de performanta si standardele de calitate privind serviciile sociale, monitorizeaza si controleaza respectarea lor de catre furnizorii publici si privati;
- o) elaboreaza, finanteaza si implementeaza programe de interes national destinate dezvoltarii si sustenabilitatii serviciilor sociale;
- p) elaboreaza si implementeaza programe si proiecte finantate din fonduri structurale si alte fonduri internationale;
- q) acorda subventii pentru dezvoltarea serviciilor sociale, in conditiile legii;
- r) finanteaza cheltuielile cu lucrari de constructii, reparatii, modernizari si amenajari efectuate la centrele de servicii sociale, in conditiile legii;
- s) coordoneaza metodologic activitatea serviciilor publice de asistenta sociala de la nivel teritorial si colaboreaza permanent cu autoritatile administratiei publice locale; s) colaboreaza si desfasoara actiuni si programe comune cu furnizorii privati de servicii sociale;
- t) indeplineste orice alte atributii prevazute de reglementarile legale in vigoare.

Art. 107. – **(1)** Ministerul Muncii, Familiei si Protectiei Sociale, pentru activitatea de stabilire si plata a beneficiilor de asistenta sociala asigurate din bugetul de stat alocat Ministerului Muncii, Familiei si Protectiei Sociale, precum si pentru activitatea de inspectie, organizeaza institutii de specialitate, cu sau fara personalitate juridica, in scopul realizarii unui sistem unitar de administrare a beneficiilor de asistenta sociala si de evaluare, monitorizare si control in domeniul asistentei sociale

(2) Institutiile prevazute la alin. (1) se organizeaza in functie de numarul si de categoriile de persoane beneficiare, precum si de complexitatea activitatii, ca institutii publice cu structuri la nivel central si, dupa caz, cu servicii deconcentrate la nivel teritorial, cu sau fara personalitate juridica

(3) Organizarea, functionarea si finantarea institutiilor prevazute la alin. (1) si (2) se stabilesc prin lege.

Art. 108. – **(1)** Activitatile prevazute la art. 107 alin. (1) se realizeaza de catre functionari publici, inspectori sociali si personal angajat in baza unui contract individual de munca

(2) Inspectorii sociali reprezinta personalul de specialitate care isi exercita atributiile pe intreg teritoriul tarii si beneficiaza de statutul specific personalului cu atributii de inspectie si control

(3) În realizarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1), inspectorii sociali efectuează evaluarea, monitorizarea și controlul respectării legislației în vigoare din domeniul asistenței sociale, monitorizarea și controlul respectării criteriilor, standardelor și indicatorilor în baza cărora se acreditează furnizorii și serviciile sociale, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute de lege

(4) Inspectoria socială stabilește anual, prin planurile de inspecție, temele de evaluare, monitorizare și control, precum și misiuni specifice de control în scopul reducerii erorii, fraudei și corupției

(5) Modul de funcționare la nivel național, precum și atribuțiile specifice Inspectoriei sociale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

Art. 109. –(1) Pentru eficientizarea procesului de elaborare și implementare a politicilor sociale la nivel național Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale organizează Observatorul Social Național, denumit în continuare Observator

(2) Observatorul are rolul de a colecta și analiza la nivel național datele privind politicile publice în domeniul protecției sociale, ocupării forței de muncă, locuirii, educației, sănătății, informării-comunicării, mobilității, securității, justiției și culturii ca parte integrantă din procesul de incluziune socială, de a elabora rapoartele naționale în domeniu, precum și de a formula recomandări și propuneri în vederea eficientizării procesului de luare a deciziilor în domeniile menționate

(3) În vederea îndeplinirii atribuțiilor sale, Observatorul colaborează cu organisme naționale și internaționale cu preocupări în domeniul protecției sociale și încheie protocoale de colaborare, inclusiv cu observatoarele sociale sectoriale sau teritoriale organizate de acestea

(4) Observatorul face parte din mecanismul național de implementare a procesului de incluziune socială și cooperează cu autoritățile publice centrale și locale, cu toate formele de organizare ale societății civile participante la acest mecanism și cu institutele de cercetare și universități

(5) Organizarea, funcționarea și finanțarea Observatorului se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

Art. 110. – (1) Activitatea de evaluare a persoanelor care prezintă afecțiuni generatoare de dizabilități și/sau invaliditate se realizează de către Institutul Național de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă, denumit în continuare Institut, și structurile teritoriale de expertiză medicală

(2) Pentru realizarea activității de evaluare a dizabilității, capacitatea funcțională a Institutului și a structurilor prevăzute la alin. (1) va fi dimensionată corespunzător atribuțiilor suplimentare

(3) Structurile prevăzute la alin. (1) sunt singurele unități de profil abilitate să efectueze evaluarea persoanelor în vederea încadrării în grade de dizabilitate sau invaliditate

(4) Organizarea și funcționarea Institutului și a structurilor specializate în expertiză medicală se stabilesc prin hotărâre a Guvernului

(5) Evaluarea persoanelor în vederea încadrării în grade de invaliditate sau de dizabilitate se realizează în baza unor criterii elaborate în concordanță cu clasificările și modelul funcționării și dizabilității prevăzute în Clasificarea internațională a funcționării, dizabilității și sănătății, elaborată de Organizația Mondială a Sănătății

(6) Institutul și structurile teritoriale au în principal următoarele atribuții:

a) primesc și analizează cererile și documentele medicale necesare pentru realizarea evaluării complexe a persoanei;

b) realizează evaluarea stării de sănătate a persoanei și a nivelului de afectare a integrității funcționale și structurale a organismului;

c) evaluează abilitățile de realizare a activităților de bază și instrumentale ale vieții în raport cu factorii de mediu și factorii personali;

- d) stabilesc gradul de limitare functionala in baza caruia persoana poate fi incadrata in grad de invaliditate sau in grad de dizabilitate;
- e) elaboreaza programele de recuperare/reabilitare, de terapii specifice, de ingrijire si asistenta.

Art. 111. – Ministererele si celelalte organe ale administratiei publice centrale de specialitate asigura aplicarea masurilor de asistenta sociala specifice domeniului propriu de activitate, prevazute de lege.

SECTIUNEA a 2-a Nivelul local

Art. 112. – **(1)** Pentru asigurarea aplicarii politicilor sociale in domeniul protectiei copilului, familiei, persoanelor varstnice, persoanelor cu dizabilitati, precum si altor persoane, grupuri sau comunitati aflate in nevoie sociala, autoritatile administratiei publice locale au atributii privind administrarea si acordarea beneficiilor de asistenta sociala si a serviciilor sociale

(2) In domeniul administrarii si acordarii beneficiilor de asistenta sociala, autoritatile administratiei publice locale au urmatoarele atributii principale:

- a) asigura si organizeaza activitatea de primire a solicitarilor privind beneficiile de asistenta sociala;
- b) pentru beneficiile de asistenta sociala acordate din bugetul de stat realizeaza colectarea lunara a cererilor si transmiterea acestora catre agentiile teritoriale;
- c) verifica indeplinirea conditiilor legale de acordare a beneficiilor de asistenta sociala, conform procedurilor prevazute de lege sau, dupa caz, stabilite prin hotarare a consiliului local, si pregatesc documentatia necesara in vederea stabilirii dreptului la masurile de asistenta sociala;
- d) intocmesc dispozitii de acordare/respingere sau, dupa caz, de modificare/suspendare/incetare a beneficiilor de asistenta sociala acordate din bugetul local si le prezinta primarului pentru aprobare;
- e) comunica beneficiarilor dispozitiile cu privire la drepturile si facilitatile la care sunt indreptatiti, potrivit legii;
- f) urmaresc si raspund de indeplinirea conditiilor legale de catre titularii si beneficiarii beneficiilor de asistenta sociala;
- g) efectueaza sondaje si anchete sociale pentru depistarea precoce a cazurilor de risc de excluziune sociala sau a altor situatii de necesitate a membrilor comunitatii si, in functie de situatiile constatate, propun masuri adecvate in vederea sprijinirii acestor persoane;
- h) realizeaza activitatea financiar-contabila privind beneficiile de asistenta sociala administrate;
- i) elaboreaza si fundamenteaza propunerea de buget pentru finantarea beneficiilor de asistenta sociala;
- j) indeplinesc orice alte atributii prevazute de reglementarile legale in vigoare

(3) In domeniul organizarii, administrarii si acordarii serviciilor sociale, autoritatile administratiei publice locale au urmatoarele atributii principale:

- a) elaboreaza, in concordanta cu strategiile nationale si nevoile locale identificate, strategia judeteana, respectiv locala de dezvoltare a serviciilor sociale, pe termen mediu si lung, dupa consultarea furnizorilor publici si privati, a asociatiilor profesionale si a organizatiilor reprezentative ale beneficiarilor si raspund de aplicarea acesteia;
- b) in urma consultarii furnizorilor publici si privati, a asociatiilor profesionale si a organizatiilor reprezentative ale beneficiarilor elaboreaza planurile anuale de actiune privind serviciile sociale administrate si finantate din bugetul consiliului judetean/consiliului local/Consiliului General al Municipiului Bucuresti, care cuprind date detaliate privind numarul si categoriile de beneficiari, serviciile sociale existente, serviciile sociale propuse pentru a fi infiintate, programul de contractare a serviciilor din fonduri publice, bugetul estimat si sursele de finantare;
- c) initiaza, coordoneaza si aplica masurile de prevenire si combatere a situatiilor de marginalizare si excluziune sociala in care se pot afla anumite grupuri sau comunitati;
- d) identifica familiile si persoanele aflate in dificultate, precum si cauzele care au generat situatiile de risc de excluziune sociala;
- e) realizeaza atributiile prevazute de lege in procesul de acordare a serviciilor sociale;

- f)** incheie, in conditiile legii, contracte de parteneriat public-public si public-privat pentru sprijinirea financiara si tehnica a autoritatilor administratiei publice locale de la nivelul judetului, pentru sustinerea dezvoltarii serviciilor sociale;
- g)** propun infiintarea serviciilor sociale de interes judetean sau local;
- h)** colecteaza, prelucreaza si administreaza datele si informatiile privind beneficiarii, furnizorii publici si privati si serviciile administrate de acestia;
- i)** monitorizeaza si evalueaza serviciile sociale;
- j)** elaboreaza si implementeaza proiecte cu finantare nationala si internationala in domeniul serviciilor sociale;
- k)** elaboreaza proiectul de buget anual pentru sustinerea serviciilor sociale in conformitate cu planul anual de actiune si asigura finantarea/cofinantarea acestora;
- l)** asigura informarea si consilierea beneficiarilor, precum si informarea populatiei privind drepturile sociale si serviciile sociale disponibile;
- m)** furnizeaza, administreaza sau, dupa caz, contracteaza serviciile sociale adresate copilului, familiei, persoanelor cu dizabilitati, persoanelor varstnice, precum si tuturor categoriilor de beneficiari prevazute de lege, fiind responsabile de calitatea serviciilor prestate;
- n)** planifica si realizeaza activitatile de informare, formare si indrumare metodologica, in vederea cresterii performantei personalului care administreaza si acorda servicii sociale;
- o)** colaboreaza permanent cu organizatiile societatii civile care reprezinta interesele diferitelor categorii de beneficiari;
- p)** organizeaza si realizeaza activitatile specifice contractarii serviciilor sociale acordate de furnizorii publici si privati;
- q)** incheie, in conditiile legii, contracte si conventii de parteneriat, contracte de finantare, contracte de subventionare pentru infiintarea, administrarea, finantarea si cofinantarea de servicii sociale;
- r)** monitorizeaza financiar si tehnic contractele prevazute la lit. q);
- s)** indeplinesc orice alte atributii prevazute de reglementarile legale in vigoare.

Art. 113. – (1) In aplicarea atributiilor prevazute la art. 112 autoritatile administratiei publice locale infiinteaza structuri specializate denumite servicii publice de asistenta sociala si organizeaza, in aparatul de specialitate al consiliului judetean/al primarului, compartimentul responsabil de contractarea serviciilor sociale

(2) Serviciile publice de asistenta sociala se organizeaza in subordinea consiliilor judetene, consiliilor locale ale sectoarelor municipiului Bucuresti si Consiliului General al Municipiului Bucuresti, la nivel de directie generala

(3) Serviciile publice de asistenta sociala se organizeaza in subordinea consiliilor locale ale municipiilor si oraselor, la nivel de directie

(4) La nivelul comunelor, serviciile publice de asistenta sociala se organizeaza ca un compartiment functional in aparatul de specialitate al primarului

(5) Regulamentele-cadru de organizare si functionare ale serviciilor publice de asistenta sociala si structura orientativa de personal a acestora se aproba prin hotarare a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei si Protectiei Sociale, urmand ca regulamentul propriu, organigrama si statul de functii sa fie aprobate prin hotarare a consiliului judetean/consiliului local/Consiliului General al Municipiului Bucuresti.

Art. 114. – (1) Autoritatile administratiei publice locale de la nivelul judetelor realizeaza atributiile prevazute la art. 112 astfel:

- a)** prin serviciile publice de asistenta sociala, pentru atributiile prevazute la alin. (2) lit. a), f), h) si i) pentru beneficiile de asistenta sociala asigurate din bugetul propriu, stabilite prin hotarare a consiliului judetean, si, dupa caz, a celor prevazute in legile speciale si pentru atributiile prevazute la alin. (3) lit.a)-o) si lit. s) in ceea ce priveste acordarea si administrarea serviciilor sociale;
- b)** prin compartimentul prevazut la art. 113 alin. (1), pentru atributiile prevazute la alin. (3) lit. p)-r)

(2) Pe langa atributiile prevazute la alin. (1) autoritatile administratiei publice locale de la nivelul judetelor realizeaza:

- a)** coordonarea infiintarii si organizarii serviciilor sociale, in concordanta cu nevoile si situatiile de dificultate identificate, pentru a se realiza o acoperire echitabila a dezvoltarii acestora pe intreg teritoriul judetului;
- b)** acordarea de sprijin autoritatilor administratiei publice locale de la nivelul comunelor, oraselor si municipiilor de pe raza teritoriala a judetului, in scopul planificarii, dezvoltarii si organizarii serviciilor sociale de interes local;
- c)** infiintarea si administrarea bazei de date referitoare la toti furnizorii publici si privati de servicii sociale de la nivel judetean.

Art. 115. – (1) Autoritatile administratiei publice locale de la nivelul municipiilor, oraselor, comunelor, precum si sectoarelor municipiului Bucuresti realizeaza atributiile prevazute la art. 112 astfel:

- a)** prin serviciile publice de asistenta sociala, respectiv compartimentele functionale pentru atributiile prevazute la alin. (2) si alin. (3) lit. a)-o) si lit. s);
- b)** prin compartimentul responsabil cu contractarea serviciilor sociale, pentru atributiile prevazute la alin. (3) lit. p)-r)

(2) Pe langa atributiile prevazute la alin. (1), autoritatile administratiei publice locale de la nivelul municipiilor, oraselor, comunelor, precum si sectoarelor municipiului Bucuresti au obligatia de a transmite serviciului public de asistenta sociala de la nivel judetean, respectiv al Consiliului General al Municipiului Bucuresti strategiile locale si planurile anuale de actiune, precum si datele si informatiile colectate la nivel local privind beneficiarii, furnizorii publici si privati, precum si serviciile administrate de acestia.

Art. 116. – (1) Consiliul General al Municipiului Bucuresti realizeaza atributiile prevazute la art. 112 astfel:

- a)** prin serviciul public de asistenta sociala, pentru atributiile prevazute la alin. (2) lit. a), f), h) si i), pentru beneficiile de asistenta sociala asigurate din bugetul propriu, stabilite prin hotarare a consiliului general si, dupa caz, a celor prevazute in legile speciale;
- b)** prin serviciul public de asistenta sociala, pentru atributiile prevazute la alin. (3) lit. a)-o) si lit. s);
- c)** prin compartimentul responsabil cu contractarea serviciilor sociale, pentru atributiile prevazute la alin. (3) lit. p)-r)

(2) Pe langa atributiile prevazute la alin. (1), Consiliul General al Municipiului Bucuresti asigura:

- a)** colaborarea cu serviciile publice de asistenta sociala de la nivelul sectoarelor, precum si cu furnizorii de servicii sociale publici sau privati si alte organizatii ale societatii civile care reprezinta interesele beneficiarilor, in vederea facilitarii accesului echitabil al tuturor cetatenilor capitalei la serviciile sociale existente pe raza teritoriala a intregului municipiu;
- b)** avizarea strategiilor de dezvoltare a serviciilor sociale de la nivel de sector;
- c)** initierea si aplicarea programelor de prevenire si combatere a situatiilor de marginalizare si excludere sociala, solutionarea urgentelor sociale si dezvoltarea proiectelor de servicii sociale destinate, in principal, categoriilor de persoane ale caror nevoi nu sunt acoperite de serviciile create la nivelul sectoarelor municipiului Bucuresti;
- d)** infiintarea, organizarea si acordarea serviciilor sociale de interes local pentru persoanele care traiesc pe raza teritoriala a municipiului Bucuresti, fara a avea domiciliul/resedinta intr-un sector.

Art. 117. – (1) Strategiile de dezvoltare a serviciilor sociale judetene si a municipiului Bucuresti se elaboreaza pe termen mediu, respectiv pe o perioada de 5 ani, precum si pe termen lung, respectiv pe o perioada de 10 ani, si cuprind masurile si actiunile din domeniu, planificarea acestora si bugetul estimativ

(2) Strategiile de dezvoltare a serviciilor sociale prevazute la alin. (1) se dezbat si se avizeaza de catre Comisiile judetene de incluziune sociala si a municipiului Bucuresti, anterior aprobarii lor prin hotarare a consiliului judetean, respectiv a Consiliului General al Municipiului Bucuresti

(3) Comisiile judetene de incluziune sociala si cea a municipiului Bucuresti sunt constituite la nivelul institutiei prefectului si functioneaza in cadrul mecanismului national pentru promovarea incluziunii sociale in Romania aprobat prin hotarare a Guvernului

(4) Autoritățile administrației publice locale de la nivelul sectoarelor municipiului București elaborează propriile strategii de dezvoltare a serviciilor sociale care sunt cuprinse în strategia de dezvoltare a serviciilor sociale a municipiului București. Consiliul General al Municipiului București colaborează cu consiliile locale de sector în vederea asigurării de oportunități egale pentru toți locuitorii capitalei în accesarea serviciilor sociale

(5) Strategiile de dezvoltare a serviciilor sociale prevăzute la alin. (1) și (4) se elaborează în termen de maximum un an de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 118. –

(1) Planurile anuale de acțiune privind serviciile sociale se elaborează de către autoritățile administrației publice locale, în conformitate cu măsurile și acțiunile prevăzute în strategia de dezvoltare a serviciilor sociale a județului de care aparțin, respectiv în cea a municipiului București, pentru sectoarele de la nivelul capitalei

(2) Planurile anuale de acțiune privind serviciile sociale prevăzute la alin. (1) cuprind date detaliate privind numărul și categoriile de beneficiari, serviciile sociale existente, serviciile sociale propuse pentru a fi înființate, programul de contractare a serviciilor de la furnizorii privați, programul de subvenționare, bugetul estimat și sursele de finanțare

(3) Planurile anuale de acțiune elaborate de autoritățile administrației publice locale, anterior aprobării acestora prin hotărâre a consiliului local, se transmit pentru consultare consiliului județean, respectiv Consiliului General al Municipiului București

(4) Planurile anuale de acțiune privind serviciile sociale administrate și/sau finanțate de consiliile județene, de consiliile locale ale sectoarelor municipiului București, precum și de Consiliul General al Municipiului București, anterior supunerii acestora spre aprobare prin hotărâre a consiliului județean/consiliului local al sectorului/consiliului general al capitalei, se transmit pentru consultare comisiilor teritoriale de incluziune socială.

Art. 119. – (1) Autoritățile administrației publice locale și toți furnizorii publici de servicii sociale au obligația de a organiza și acorda serviciile sociale, precum și de a planifica dezvoltarea acestora, numai în funcție de nevoile identificate ale persoanelor din comunitate, de prioritățile asumate, de resursele disponibile și cu respectarea celui mai eficient raport cost/beneficiu

(2) Pentru asigurarea unor servicii sociale adecvate și de calitate, autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura resursele umane, financiare și materiale, în conformitate cu reglementările în vigoare, strategia proprie de dezvoltare a serviciilor sociale și planurile anuale de acțiune în domeniu

(3) Autoritățile administrației publice locale de la nivelul comunelor, orașelor, municipiilor și sectoarelor municipiului București înființează servicii sociale rezidențiale de interes local, numai dacă numărul solicitărilor justifică existența unui astfel de serviciu pe raza lor teritorială

(4) În condițiile în care numărul solicitărilor este limitat sau în cazul în care nu dispun de resurse suficiente, autoritățile administrației publice locale de la nivelul comunelor, orașelor, municipiilor și sectoarelor municipiului București încheie parteneriate pentru înființarea de servicii rezidențiale de interes intercomunitar pentru persoanele care au domiciliul/resedința în unitățile administrativ-teritoriale partenere

(5) Consiliul județean, în baza nevoilor identificate și a cererilor de așteptare înregistrate la nivelul județului, înființează servicii sociale rezidențiale de interes județean

(6) Autoritățile administrației publice locale pot decide, prin hotărâre de consiliu, schimbarea destinației serviciilor sociale existente, numai în alte categorii de servicii sociale sau, în cazuri bine justificate, în servicii din domeniul educației, sănătății ori culturii.

Art. 120. – In vederea functionarii eficiente a sistemului national de servicii sociale, serviciile publice de asistenta sociala de la nivel local si judetean au urmatoarele obligatii, in relatie cu Ministerul Muncii, Familiei si Protectiei Sociale:

- a)** de a respecta si aplica prevederile reglementarilor legale in vigoare, ale strategiilor si programelor nationale din domeniul serviciilor sociale;
- b)** de a transmite ministerului, in termen de 30 de zile de la aprobare, strategia de dezvoltare a serviciilor sociale de la nivel judetean/al sectoarelor municipiului Bucuresti/al municipiului Bucuresti;
- c)** de a transmite ministerului, in termenele solicitate, situatiile statistice, datele, informatiile, indicatorii care privesc serviciile sociale organizate si acordate la nivelul judetului, municipiului Bucuresti si sectoarelor capitalei, precum si la nivel local, dupa caz;
- d)** de a respecta si aplica, in cadrul planurilor anuale de actiune, prioritatile nationale de dezvoltare a serviciilor sociale;
- e)** de a raspunde, in termenele prevazute de lege, la solicitarile ministerului referitoare la serviciile sociale aflate in coordonare si administrare.

CAPITOLUL VI Personalul din sistemul de asistenta sociala

Art. 121. – **(1)** In domeniul asistentei sociale activeaza asistenti sociali, alt personal de specialitate in asistenta sociala, precum si personal cu profesii, calificari si competente diverse

(2) Personalul din domeniul asistentei sociale isi desfasoara activitatea in conformitate cu statutul profesiei, al dispozitiilor Codului Muncii, precum si al altor dispozitii legale, dupa caz.

Art. 122. – **(1)** Identificarea si evaluarea nevoilor sociale individuale, familiale sau de grup si elaborarea planurilor de interventie pentru prevenirea, combaterea si solutionarea situatiilor de dificultate se realizeaza, in conditiile legilor speciale, de catre asistentii sociali, in conformitate cu atributiile ce le revin potrivit statutului asistentului social si regulamentelor interne ale angajatorilor, respectiv fisei postului

(2) Autoritatile administratiei publice locale angajeaza asistenti sociali sau contracteaza serviciile acestora pentru a realiza activitatile prevazute la alin. (1), cu respectarea raportului de un asistent social la maximum 300 de beneficiari.

Art. 123. – **(1)** In procesul de acordare a serviciilor sociale pot fi implicati voluntari care, pentru activitatea desfasurata, beneficiaza de facilitati

(2) Furnizorii de servicii sociale care utilizeaza voluntari pot beneficia de facilitati pentru accesarea de fonduri din bugetul de stat, bugetul local sau fonduri internationale

(3) Facilitatile prevazute la alin. (1) si (2) sunt prevazute in legile speciale.

Art. 124. – Personalul care activeaza in domeniul asistentei sociale are obligatia:

- a)** sa isi desfasoare activitatea in conformitate cu legislatia in vigoare;
- b)** sa asigure confidentialitatea informatiilor obtinute in exercitarea profesiei;
- c)** sa respecte intimitatea beneficiarilor;
- d)** sa respecte libertatea beneficiarului de a alege serviciile sociale si furnizorii de servicii sociale;
- e)** sa respecte etica profesionala;
- f)** sa implice activ beneficiarii de servicii sociale si, dupa caz, familiile acestora in procesul decizional si de acordare a serviciilor sociale;
- g)** sa respecte demnitatea si unicitatea persoanei.

Art. 125. – **(1)** Personalul angajat in cadrul serviciilor sociale, precum si cel din cadrul serviciilor publice de asistenta sociala este personal contractual

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), persoanele cu funcție de conducere din cadrul serviciilor publice de asistență socială, precum și personalul cu atribuții în realizarea și elaborarea strategiilor și planurilor anuale de acțiune, în colectarea și administrarea bazelor de date, în contractarea serviciilor sociale, administrarea resurselor umane și a activităților economico-financiare și de consiliere juridică pot fi încadrați ca funcționari publici în condițiile Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 126. – Autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și furnizorii de servicii sociale publice și private au obligația de a promova, facilita și asigura personalului programe de formare profesională, precum și programe de instruire specifică.

Art. 127. – Salarizarea personalului din sistemul public de asistență socială se face potrivit Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL VII Finantarea asistentei sociale

Art. 128. – Asistența socială se finanțează din fonduri alocate de la bugetul de stat, de la bugetele locale, din donații, sponsorizări sau din alte contribuții din partea unor persoane fizice ori juridice, din țară și din străinătate, din contribuții ale beneficiarilor, precum și din alte surse, cu respectarea legislației în domeniu și în limita resurselor financiare disponibile.

SECȚIUNEA 1 Finantarea beneficiilor de asistență socială

Art. 129. – **(1)** Beneficiile de asistență socială se finanțează din fonduri alocate de la bugetul de stat sau/si de la bugetele locale, conform dispozițiilor prezentei legi

(2) La fundamentarea anuală a sumelor necesare asigurării plății beneficiilor de asistență socială se ține cont de următoarele elemente:

- a)** numărul de beneficiari înregistrați în anul anterior;
- b)** estimarea numărului de beneficiari pentru anul bugetar în funcție de evoluțiile economice, demografice și sociale, precum și de indicatorii macroeconomici înregistrați;
- c)** cuantumul nominal sau, după caz, cuantumul mediu al beneficiului de asistență socială

(3) Se iau în considerare la fundamentarea bugetară și beneficiile de asistență socială care urmează să fie acordate, aprobate în condițiile legii, pe baza elementelor prevăzute la alin. (2) lit. b) și c).

Art. 130. – **(1)** Fondurile necesare cheltuielilor cu tipărirea formularelor de cerere se asigură din bugetul unităților administrativ-teritoriale

(2) Pentru solicitarea drepturilor, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, instituțiile prevăzute la art. 107 alin. (1), precum și autoritățile administrației publice locale au obligația de a posta pe site-urile proprii formatul printabil al formularelor de cerere

(3) Fondurile necesare cheltuielilor de transmitere a drepturilor se asigură din bugetele din care se plătește beneficiul de asistență socială, fără a afecta cuantumul acestuia.

Art. 131. – Guvernul și fiecare ordonator de credite, autoritate a administrației publice centrale sau locale, în elaborarea strategiilor și politicilor sociale la nivel național ori local trebuie să se asigure că acestea sunt în concordanță cu principiile responsabilității fiscale, regulile fiscale, precum și cu obiectivele și limitele din strategia fiscal-bugetară reglementată de Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010.

SECȚIUNEA a 2-a Finantarea serviciilor sociale

Art. 132. – Serviciile sociale se finanteaza din urmatoarele surse:

- a) bugetul de stat;
- b) bugetul local al judetului, respectiv al municipiului Bucuresti;
- c) bugetele locale ale comunelor, oraselor si municipiilor, respectiv bugetele locale ale sectoarelor municipiului Bucuresti;
- d) donatii, sponsorizari sau alte contributii din partea persoanelor fizice ori juridice din tara si din strainatate;
- e) fonduri externe rambursabile si nerambursabile;
- f) contributia persoanelor beneficiare;
- g) alte surse de finantare, in conformitate cu legislatia in vigoare.

Art. 133. – (1) De la bugetul de stat se alocă fonduri pentru:

- a) finantarea programelor de interes national, elaborate de Ministerul Muncii, Familiei si Protectiei Sociale, precum si de alte autoritati ale administratiei publice centrale cu atributii in domeniul serviciilor sociale si aprobate prin hotarare a Guvernului;
- b) finantarea programelor de subventionare a furnizorilor privati de servicii sociale, derulate de Ministerul Muncii, Familiei si Protectiei Sociale;
- c) finantarea infiintarii unor institutii de asistenta sociala-pilot;
- d) finantarea serviciilor sociale acordate prin structurile publice aflate in subordinea-coordonarea autoritatilor administratiei publice centrale;
- e) finantarea serviciilor sociale acordate de autoritatile administratiei publice locale si a altor furnizori publici si privati de servicii sociale, in conditiile legii;
- f) finantarea programelor de educatie permanenta a personalului de specialitate si a programelor de cercetare din domeniul serviciilor sociale;
- g) cheltuieli de investitii si reparatii capitale pentru centrele de zi si rezidentiale, in conditiile legii;
- h) cofinantarea serviciilor sociale, in baza memorandumurilor, protocoalelor, conventiilor de parteneriat, incheiate conform legii

(2) Pentru cheltuielile prevazute la alin. (1) lit. g), care se suporta din bugetul de stat prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei si Protectiei Sociale, procedura de acordare a sumelor cu aceasta destinatie se stabileste prin hotarare a Guvernului.

Art. 134. – (1) Alocarea fondurilor de la bugetul de stat destinate sustinerii functionarii serviciilor sociale organizate la nivelul unitatilor administrativ-teritoriale se realizeaza in baza fundamentarilor transmise de autoritatile administratiei publice locale

(2) Fundamentarea sumelor solicitate de la bugetul de stat de catre autoritatile administratiei publice locale se realizeaza in baza costurilor standard in vigoare pentru serviciile sociale administrate, contractate sau subventionate in conditiile legii, precum si in baza estimarii costurilor necesare functionarii serviciilor nou-infiintate in anul bugetar respectiv

(3) Standardele de cost pentru serviciile sociale se aproba prin hotarare a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei si Protectiei Sociale. Costul standard anual/beneficiar/tipde serviciu se poate indexa cu rata inflatiei si se revizuieste ori de cate ori este nevoie

(4) Sumele fundamentate se alocă din unele venituri ale bugetului de stat pentru finantarea serviciilor sociale, in conditiile alin. (2), si se realizeaza in urmatoarea ordine de prioritati:

- a) serviciile sociale adresate copilului separat de parinti care necesita protectie speciala;
- b) serviciile sociale adresate persoanelor cu dizabilitati, in functie de tipul serviciilor;
- c) serviciile destinate copilului si familiei, precum si pentru persoanele varstnice, in functie de tipul serviciilor;
- d) serviciile sociale adresate persoanelor fara adapost si persoanelor aflate in risc de excludere sociala, in functie de tipul serviciilor

(5) Nivelul sumelor acordate potrivit alin. (4) se stabileste prin legile speciale, pe tipuri de servicii.

Art. 135. – (1) Din bugetele locale ale judetelor se alocă fonduri pentru:

- a) finanțarea serviciilor sociale aflate în administrare proprie, contractate sau subvenționate în condițiile legii, ori cofinanțate în baza contractelor de parteneriat;
- b) finanțarea sau cofinanțarea înființării, organizării și funcționării unor noi servicii sociale;
- c) cofinanțarea serviciilor sociale care funcționează în mediul rural și în localități defavorizate, în baza unor contracte de parteneriat încheiate bianual;
- d) finanțarea cheltuielilor de funcționare a comisiilor de evaluare și a serviciilor de evaluare complexă, prevăzute de lege, până la intrarea în vigoare a noului sistem de evaluare prevăzut la art. 110;
- e) finanțarea sau, după caz, cofinanțarea în parteneriat cu autoritățile administrației publice locale a cheltuielilor necesare formării continue a personalului cu atribuții în domeniul serviciilor sociale și care activează la nivelul județului respectiv;
- f) finanțarea și cofinanțarea în parteneriat cu autoritățile administrației publice locale a acțiunilor de sensibilizare a comunității privind nevoile și riscurile sociale de la nivelul județului;
- g) cofinanțarea proiectelor susținute din fonduri structurale și alte fonduri internaționale pentru proiecte din domeniul serviciilor sociale;
- h) finanțarea subvențiilor destinate serviciilor sociale acordate de furnizorii privați;
- i) alte finanțări sau cofinanțări prevăzute de lege

(2) Consiliul județean are obligația să asigure din bugetul propriu sumele în completarea celor alocate din bugetul de stat.

Art. 136. – (1) Din bugetele locale ale comunelor, orașelor și municipiilor, respectiv din bugetele locale ale sectoarelor municipiului București se alocă fonduri pentru:

- a) finanțarea serviciilor sociale aflate în administrare proprie, contractate sau subvenționate în condițiile legii, ori co-finanțate în baza contractelor de parteneriat;
- b) finanțarea sau cofinanțarea înființării, organizării și funcționării unor noi servicii sociale;
- c) finanțarea sau, după caz, cofinanțarea în parteneriat cu consiliul județean a cheltuielilor necesare formării continue a personalului cu atribuții în domeniul serviciilor sociale și care activează la nivelul comunității respective;
- d) finanțarea și cofinanțarea în parteneriat cu consiliul județean a acțiunilor de sensibilizare a populației privind nevoile și riscurile sociale de la nivelul comunității;
- e) cofinanțarea proiectelor susținute din fonduri structurale și alte fonduri internaționale pentru proiecte din domeniul serviciilor sociale;
- f) alte finanțări sau cofinanțări prevăzute de lege

(2) Autoritățile administrației publice locale au obligația să asigure sumele din bugetele proprii și alte venituri extrabugetare, în completarea celor alocate din bugetul de stat.

Art. 137. – (1) Serviciile medicale asigurate beneficiarilor de servicii sociale în centrele rezidențiale și de zi se finanțează de la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, în condițiile legii și în conformitate cu prevederile Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate

(2) Furnizorii publici și privați care acordă servicii de îngrijire în centre rezidențiale și, după caz, în centre de zi asigură, din fonduri proprii, medicamente uzuale acordate fără prescripție medicală, materiale sanitare și echipamentele necesare îngrijirii persoanei asistate, care nu sunt finanțate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate sau prin programele Ministerului Sănătății.

Art. 138. – (1) Pentru finanțarea serviciilor sociale se pot utiliza veniturile obținute din sponsorizările și donațiile în bani sau în natură, acordate de persoane fizice și juridice, române și străine, furnizorilor de servicii

(2) Serviciile sociale pot fi finanțate din fonduri internaționale, stabilite prin memorandumurile sau protocoalele de finanțare încheiate de statul român cu donatorii, precum și din fondurile structurale pentru proiectele selectate în cadrul programelor operaționale regionale

(3) În funcție de venituri, persoanele beneficiare contribuie la finanțarea acordării serviciilor sociale, conform legii

(4) Furnizorii de servicii sociale pot dezvolta activități lucrative numai pentru autofinanțarea serviciilor sociale acordate, cu excepția operatorilor economici prevăzuți la art. 37 alin. (3) lit. e)

(5) Veniturile obținute din activitățile prevăzute la alin. (4) se utilizează și pentru lucrări de modernizare, reamenajare și renovare a centrelor aflate în administrare.

Art. 139. – (1) Asociațiile și fundațiile, precum și cultele recunoscute de lege, în calitate de furnizori privați de servicii sociale, pot primi subvenții alocate de la bugetul de stat și de la bugetele județene/bugetele locale ale sectoarelor municipiului București, ca formă de sprijin în vederea înființării, dezvoltării, diversificării și asigurării continuității serviciilor sociale acordate de aceștia

(2) Subvenționarea furnizorilor privați din fonduri publice se reglementează prin lege specială.

SECȚIUNEA a 3-a Contractarea serviciilor sociale

Art. 140. – (1) Contractarea din fonduri publice a serviciilor sociale oferite de furnizori privați are în vedere realizarea următoarelor obiective aprobate prin strategiile naționale și locale în domeniu:

- a)** promovarea parteneriatului public-privat;
- b)** dezvoltarea și diversificarea serviciilor sociale de interes local;
- c)** construcția unei rețele naționale de servicii sociale;
- d)** asigurarea stabilității și continuității funcționării serviciilor sociale;
- e)** asigurarea calității serviciilor sociale;
- f)** implicarea comunității în identificarea, prevenirea și soluționarea problemelor sociale;
- g)** asigurarea accesului, pe criterii nediscriminatorii, a furnizorilor privați și publici de servicii sociale la fonduri publice;
- h)** respectarea dreptului persoanei beneficiare la liberă alegere a furnizorului de servicii sociale;
- i)** optimizarea rezultatelor obținute în urma furnizării serviciilor sociale;
- j)** performanța în administrarea serviciilor sociale

(2) Finanțarea serviciilor sociale se află în responsabilitatea autorităților administrației publice locale care, pe baza planurilor anuale de acțiune prevăzute la art. 112 alin. (3) lit. b), realizează următoarele:

- a)** stabilesc tipurile de servicii sociale necesare comunității;
- b)** inventariază serviciile sociale existente;
- c)** evaluează eficiența și eficacitatea acestora;
- d)** identifică nevoia de servicii sociale noi

(3) Pentru contractarea furnizării serviciilor sociale, autoritățile administrației publice locale elaborează și publică anual lista serviciilor sociale pe care le vor contracta cu furnizorii publici și privați de servicii sociale

(4) Autoritățile administrației publice locale în colaborare cu furnizorii publici și privați elaborează criteriile care fundamentează tipurile de servicii sociale ce urmează să fie contractate.

Art. 141. – (1) Autoritățile administrației publice locale, denumite în continuare autorități contractante, contractează, cu furnizorii publici și privați, serviciile sociale organizate și definite conform Nomenclatorului serviciilor sociale. Tipurile de contracte se stabilesc de către autoritățile contractante, în condițiile legii

(2) Autoritățile contractante au obligația să prevadă în bugetele proprii fondurile necesare pentru finanțarea serviciilor sociale prevăzute în planurile anuale de acțiune

(3) Finantarea din fonduri publice, prevazuta la alin. (1), a serviciilor sociale acordate de furnizorii publici si privati de servicii sociale se realizeaza pe principiile concurentei, eficientei si transparenței si se supune legislatiei din domeniul achizițiilor publice.

Art. 142. – (1) Furnizorii privati de servicii sociale, autoritatile contractante, precum si alte persoane fizice sau juridice care finanteaza servicii sociale pot solicita evaluarea independenta a contractelor de finantare pentru furnizarea serviciilor sociale, prin demararea procedurilor de audit social

(2) Auditul social se realizeaza de catre auditorul social si are in vedere, in principal, urmatoarele aspecte:

- a)** verificarea planurilor si procedurilor stabilite de furnizorii de servicii sociale pentru serviciile finantate;
- b)** evaluarea eficientei si eficacității serviciilor sociale contractate;
- c)** verificarea exactității informatiilor utilizate;
- d)** recomandarea de ameliorari operationale

(3) Auditorul social este persoana care are calificarea si care este mandatat de entitatile prevazute la alin. (1) pentru a realiza componentele unui audit. Auditorul social nu este investit cu nicio putere de control sau sanctionare

(4) Activitatea de audit social, precum si statutul auditorului social se stabilesc prin lege.

CAPITOLUL VIII Dispozitii tranzitorii si finale

Art. 143. – (1) Actele administrative emise de autoritatile publice centrale si locale privind acordarea beneficiilor de asistenta sociala si furnizarea serviciilor sociale pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ, in baza conditiilor prevazute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificarile si completarile ulterioare

(2) Daca beneficiarul serviciului social se considera nedreptatit de modul de furnizare a serviciilor sociale, astfel cum a fost acesta stabilit conform clauzelor din contractul de furnizare de servicii sociale, se poate adresa instantei judecatoresti competente pentru solutionarea litigiilor in legatura cu acordarea serviciilor sociale

(3) Cererile adresate instantei de contencios administrativ sau oricarei alte instante judecatoresti pentru solutionarea litigiilor in legatura cu dreptul sau cu acordarea masurilor de asistenta sociala se solutioneaza cu celeritate.

Art. 144. – Actiunile, caile de atac si actele procedurale in legatura cu solutionarea litigiilor avand ca obiect drepturi sau obligatii prevazute de prezenta lege sunt scutite de taxa de timbru.

Art. 145. – Personalul implicat in acordarea serviciilor sociale raspunde, in conditiile legii, disciplinar, patrimonial, contraventional sau penal, dupa caz.

Art. 146. – (1) La data intrarii in vigoare a prezentei legi se abroga:

- a)** Legea nr. 47/2006 privind sistemul national de asistenta sociala, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 239 din 16 martie 2006;
- b)** Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 118/1999 privind infiintarea si utilizarea Fondului national de solidaritate, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 312 din 30 iunie 1999, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 366/2001, cu modificarile ulterioare

(2) De la data intrarii in vigoare a prezentei legi, dar nu mai tarziu de 31 decembrie 2011, Ministerul Muncii, Familiei si Protectiei Sociale efectueaza modificarile si completarile corespunzatoare la actele normative in vigoare din domeniul asistentei sociale si elaboreaza legile speciale prevazute de prezenta lege

(3) Pana la adoptarea modificarilor si completarilor prevazute la alin. (2), actele normative in vigoare la data intrarii in vigoare a prezentei legi se vor aplica in continuare. Aceasta lege a fost adoptata de Parlamentul Romaniei, cu respectarea prevederilor art. 75 si ale art. 76 alin. (1) din Constitutia Romaniei, republicata.